

İ K İ L İ O Y U N

"Double Jeu,"

Yazan : Robert Thomas

Türkçesi: Yalçın AKÇAY

K İ Ş İ L E R :

Richard "Rişar" - 36 yaşında, yakışıklı bir genç,
Kaba ve hayasız, sempatik.

Michel "Mişel" - 35 yaşında, Richard'ın kardeşi,
sıkılgan ve ödlek, fizik bakımından
Richard'ın aynı.

Française "Fransuvaz" - 28 yaşında, Richard'ın karısı, tatlı
ve çekingen, sonra cesur.

Louise "Luiz" - 25 yaşında, kısa saçlı, açığız.

Sartoni "Sartoni" - 45 yaşında, insafsız, fakat zarif
tavırlı.

Komiser ve
İki polis memuru

NOT: Oyunda "BUISSIER" olarak kendisini tanıtan
Sartoni'nin bu işi ve görevi Fransa'ya has
bir iş ve görevdir. Türkiye'de olduğu gibi
başka bir çok Ülkelerde bunun tam karşılığı
Yoktur. Bizim seyircimizin aklını daha fazla
karıştırmamak için "HUISSIER" olan Sartoni'nin
Avukat diye aldım. Saygılar.

Y. A.

TEK DEKOR

"Valeé de Chavreuse "Vale dö Şevröz" de güzel bir evin oldukça lüks döşenmiş oturma odası.

Dipte, terasa çakan büyük bir cam kapı. Büyük ve sessiz bir park görünmektedir.

Avlu tarafında, silsile tahta bir merdiven birinci kate, yatak odalarına çıkar.

Bahçe tarafında, bir koridor ve mutfaka doğru bir kapı. Oda, modern tarzda, biraz gösterişli ve garip döşenmiştir. Büyük bir kanepe, koltuklar, yata masası, bir bar v.s...

BİRİNCİ PERDE

Oturma odasının perdeleri kapalıdır, oda loştur. Louise mutfaktan gelir. Bahçeye bakan büyük cam kapının perdelerini çeker. Parlak bir güneş ışığı odayı aydınlatır. Louise cam kapılara açar, bahçenin havasını içine çeker. Sonra gider, pencerenin perdelerini açar. Saatine bakar ve kahvaltı masasını kanepenin yanına yerleştirir. Nihayet telefona gider, "Telefon yazı masasının üstünde" der ve özel bir düğmeyi kullanarak nazik bir sesle konuşur.

*Kadın...
Yazın...
Kız...
Tepsiyle...
Sarıya...
Ardın*

LOUISE - Alo? Madam? Saat dokuz... Sizi uykuden uyandırmadım ya? (Çok mu oldu...? Beni çağırırsaydınız madam... İyi uyudunuz mu...? Ya...? Vah... vah... Misyö'nün gene bu gece eve gelmediğini tahmin ettim, Madam... Sabah kalkıp arabasını bahçede göremeyince kendi kendime: "İşler kötü" dedim... Hayır, madam, neden ille oyuna gitmiş olsun... Belki de arkadaşlarıyla... biraz daha içmeğe gitmiştir... Haydi, Madam, hemen aşğalının. Kahvaltınız hazır. Çörekleri sizin sevdiğiniz gibi yapmeğe çalıştım... Çur, peki... Bahçe kapısına gidip mektup kutusuna da bakacağım... Birazdan görüşürüz.

"Louise dahili telefonu kapatır ve içini çekerek terasa açılan cam kapıdan çıkar. Kısa bir süre. Birinci kate bir kapı çarpar ve Françoise merdivenlerden iner. Sarışın ve sevimli bir kadındır. Sade fakat zarif ve güzel bir robdöşambri giymektedir. Yorgun, sinirli ve üzümekte olduğu görülmektedir. Gözleri delgan oturur. Sütsüz kahvesine bakar, içer, bir şeyler yemeğe çıkarır, ama gene kendini üzüntüye kaplanır ve yemekten vaz geçer.

Louise içeri girmiştir. O'nu dikkatle süzer, sonra elinde büyük bir gazete ve mektup tomariyle yaklaşıp ve Françoise'a uzatır.

- LOUISE - İşte postadan çıkanlar, Madam... Az buz değil.
- FRANCAISE - (Mektuplara bakar) Fatura...fatura... Protestolar.. Fatura... (Birden başını elleri arasına alır ve sinirleri boşanır) Artık devamlamıyacağım. Bu sefer ölçü kaçırıldı. Ne oluyoruz yeni? Richard ^{Vocan}günden güne kötüleşiyor... Sen bence söyle Louise, Bu evde, kocaman yanında bir yıldır oda hizmetçisi olarak çalışıyorsunuz... Bu adam hep böyle miydi ?
- LOUISE - (Kısılmış) Eeee... Madam...
- FRANCAISE - Hep sarhoş, hep kumarbaz mıydı ?
- LOUISE - Hem evet, hem hayır... Mösyö parası olduğu zaman eğlenirdi... Ama işler kesat gidince... Uzun günler burada, bu sessizlik içinde otururdu. Vallée de Chevreuse'de bu güzel ev bu güzel bahçeler, onun ilacıydı... Ama... (Hafifçe güler, sonra pişman olur, hemen) Madamla evlendiğinden beri... Yani Madamın mali durumu elverişli olduğu için, maalesef işler iyiden iyiye kötüye gitti...
- FRANCAISE - Hep, para vermeyeceğim diyorum... Sırf onun iyiliği için...
- LOUISE - Evet, ama sonunda gene hep veriyorsunuz, ona büyük kötülük, için...
- FRANCAISE - (Gözleri yaşlı) Biliyorum... Ama onu seviyorum, Louise... Kış sporlarında tanıştığımız zamaş ne kadar başkaydı, sonra nasıl değişti.... Üç ayda.
- LOUISE - Ah, Madam. Balayı gezisinden sonra buraya gelirsiniz hâlâ gözümün önünde... Mösyö, evlendiğimi unutma, evi ona göre hazırla diye haber göndermişti. Geneve'de... Kendi Yurdunuzda evlenmek istemiştiniz, değil mi ?
- FRANCAISE - Evet, İsviçre'de doğdum.
- LOUISE - Bütün aileniz orada mı ?
- FRANCAISE - Hh... Ailem... Bir amcam var... O da benimle ilgilenmezdi hiç. Hep seyahat ederdi... Bana sadece çek gönderirdi.
- LOUISE - Öyleyse anladığım kadarıyla, Madam hep yalnızdı.
- FRANCAISE - Evet... Ve böylece yıllar geçti.
- LOUISE - Demek iki yıl önce amcanızın ölümü, yaşantınızı değiştirdi ?
- FRANCAISE - Evet... Bütün serveti bence kaldı... Birden kafesin kapısı açılmıştı sanki... Başıma buyruk kalmıştı... Bir anda. Hayat nedir, hiç bilmiyordum. Artık yaşamak istedim.
- LOUISE - Alâ... Ertesi yıl da kış sporlarında, mösyö ile karşılaştınız, Mösyö de sizi istedi.

- FRANCAISE - Evet... Richard da benimle aynı otele inmişti...
Ondan hemen ~~hoşlandım~~ hoşlandım... Hayat fış-
kırıyordu... Bir kaç gün sonra bana, parasız
olduğunu söyledi... Hesabını ben gördüm. İşte
böyle... Her şey baş dakikada oldu bitti...
- LOUISE - Biz kadınlar hep aynıyız. Duygularımıza kapılır,
fekakete sürükleniriz.
(Birden) Söylesenize bana? Mösyo size rastladığı
zaman bankada yöklü bir hesabınız olduğunu bili-
yor muydu acaba ?
- FRANCAISE - Önceleri bunu ben de düşündüm... Ama gitgide bu
soru üzerinde durmaz oldum artık... Ama Allaha
şükür noturum evlenme mukavelesini mal ayrılığı
esasına göre yaptı...
- LOUISE - İcabet. Yoksa şimdiye kadar batmıştınız.
- FRANCAISE - Zaten bir kaç hafta önce, Richard, evlenmeden
önce servetim hakkında bir araştırma yaptığını
yüzüme haykardı.
- LOUISE - Vay... Dağdan inme.
- FRANCAISE - Öyle... Gerçek yüzünü göstermekte gecikmedi. Daha
balayı gezisindeyken, oyunda bir gecede dört
milyon kaybetti.
- LOUISE - Dört milyon ?
- FRANCAISE - Kuruş tabii... Tutuklanmasını önlemek için Geneve-
deki hesabımdan bir çek yazmam gerekti... Daha
sonraları, iki gecede bir sarhoş geliyordu. Çünkü
zehir kaçakçılığı işine bulaşmıştı. Hepsini zama-
nında önledim. Hep para, para... Nihayet, buraya
bu eve geldik... Burada, bu sükunet içinde kötü
yola kıskırtacak konulardan uzak, komşulardan
uzak, yine ilk günlerde tanıdığım Richard olacak
sanmıştım. Huzurum ancak iki hafta sürdü. Hatır-
lıyorsun değil mi ?
- LOUISE - (Şinirlenir) A... Ben sizin gibi zengin olsam
katlanmam doğrusu, bakın, Michael böyle davranırsa,,
ona "Michel, benden bu kadar..."
- FRANCAISE - Michel mi ? Hangi Michel? Kimden söz ediyorsun?
- LOUISE - (Birden utanır) Oh.. Ben... Ben de Michel adında
bir adamla çıkıyorum... O da... Yani... Deha
doğrusu...
- FRANCAISE - (Louise'nin şaşkınlığı hoşuna gitmiştir)
Oh... Louise... Sıkılma. Senin de bir özel
hayatın olacak tabii. Hakkın bu senin. Ama hiç
çıkılmıyorsun.
- LOUISE - (Sıkılmış) Oh... Oh... Birez özelliği olan bir
durum...
- FRANCAISE - Sırrımı zorla deşmek istemem.
- LOUISE - Madem ki bu sabah dertleşiyoruz, ben de size
doğruyu söyleyeyim. Bir erkek arkadaşım var, ama
şu anda... Yurt dışında... Niger'de... Orada bir
baraj yapıyor, beraber gidemedim, şimdi uslu
uslu dönüşünü bekliyorum. İşte hepsi bu kader.

- FRANCAISE - (Gülümseyerek) Birbirinizi seviyor musunuz bari?
LOUISE - Ca, evet Madam.
FRANCAISE - Neyse, şu acı sabahı biraz olsun neşelendirecek bu gürel havadis.
(Francaise, ona gülümseyerek bakar, Louise de gülümser, birlikte hafifçe iç geçirirler)
LOUISE - Laf, laf, laf... Gevezelikten her şey soğudy. Gıdip size sıcaık bir kahve getireyim.
(Francaise ve kahveligi alır, mutfağa doğru çıkar. Francaise'nin önünde yazı masasının üzerindeki mektuplara gözü ilişir ve zarfları bir bir ayırmağa devam eder.)
FRANCAISE - Fatura... Avukat... Fatura... Protestolar... ~~WWW~~
(İki, üç zarfı elinden düşürür ama birden bir zarf dikkatini çeker, Önce hayretle, sonra korkuyla ona bakar, pulu ve özellikle zarfın arkasındaki büyük siyah bir damgayı inceler. Bütün bu araştırmanın sonucunda Francaise adeta beyninden vurulmuştur.)
Tamam... Bir bu eksikti.
(Louise kahvelikle içeri girer.)
Louise...
LOUISE - Buyurun madam.
FRANCAISE - Sana bir mektup var.
LOUISE - (Kahveligi bırakır.) Ya ?...
FRANCAISE - Fresnes 'Fren' cezaevinden geliyor...
(Louise donmuş, kalmıştır. İki kadın bakışirlar.)
LOUISE - Fresnes... ceza... evinden mi ?
FRANCAISE - Evet.
(Louise'e doğru gider.)
Niger'deki beyden olsa gerek... Baraj yapan...
Gölgede bataj yapan beyden...
(Mektubu Louise'nin avucuna bırakır.)
LOUISE - Evet...
(Mektubu göğsüne bastırır ve müthiş telaşlanır.)
Ama Michel buraya hiç mektup yazmaz. Nasıl oldu da? Amen sakın Mösyö bu mektubu görmesin.
FRANCAISE - Ağzım sıkıdır. Güvenebilirsin. Aslında senin yaşıntın bizi ilgilendirmez.
LOUISE - Mösyö, Fresnes cezaevinden bir mektup aldığıımı öğrenirse yandım...
FRANCAISE - Kocam anarşist ruhludur, böyle şeylere gülüp geçer...
LOUISE - (Haykırır.)
Hayır. Buna gülüp geçemez. Hayır.
FRANCAISE - Ya ? Niye ?

- LOUISE - Çünkü mösyö cezaevindeki adamı tanıyor.. Ve bana mektup yazdığını bilmiyor... Yani demek istiyorum ki Michel, genellikle bana Postrestant mektup yazar. Mösyö bunu haber alırsa...
- FRANCAISE - (Meraki uyanmıştır.)
Yani kocam cezaevindeki bu adamı iyi tanıyor ve senin onunla ilişki kurduğunu bilmiyor mu demek istiyorsun ?
- LOUISE - Evet öyle, ne olur yalvarırım, ona bu mektuptan bahsetmeyinç
- FRANCAISE - Söz veriyorum.
(Kısa bir süre.) Hadi okusana mektubunu.
- LOUISE - Oh, haklısınız...
(Sinirli bir halde zarfı yırtar, zarfı elinden puf'un üstüne düşürür, içinden çıkardığı mektubu büyük bir heyecanla okumağa başlar. Okudukça Ha,ha,ho,ho gibi gitgide yükselen sesler çıkarır ve sonunda bir sevinç haykırışıyla bitirir.)
- FRANCAISE - Ne var ?
- LOUISE - Michel meşruten tahliye edilmiş.
- FRANCAISE - Oh, ne mutlusun değil mi ?
- LOUISE - Tabii, ancak Noel'de çıkabilecekti. 18 aya mahkum du. Ama iyi davranışlarından dolayı... Yarın sabah çıkıyor.
(Birden paniğe kapılır.)
Evet ama şimdi size daha önemli bir ricada bulunacağım. Mösyö'ye bir şey söylemeyin. Bu gece gizlice eşyalarımı toplayıp kaçacağım.
- FRANCAISE - (Şaşkın.) Neden ?
- LOUISE - Mösyö, gitmeme engel olur diye korkuyorum.
- FRANCAISE - (Sert.) Ah... Louise, bu hırsız-polis hikayesi de ne demek oluyor ? İşini bırakmana kocam nasıl engel olabilir? Senin arkadaşın cezaevinden çıkması, sen de onunla gitmişsin... Bundan ona ne ?
- LOUISE - (Anlatmağa cesaret edemez.)
Çünkü...Arkadaşım...arkadaşım, şey...
- FRANCAISE - (Sabırsızlanır.) Arkadaşın... Kimdir ?
- LOUISE - Hayır. Sormayın...
- FRANCAISE - Söyle, kimdir bu adam ?
(Birden çakıllar üzerinde şiddetli fren yapan bir araba gürültüsü. Araba kapısı çarpar, iki kadın sığırarlar. Louise terassa doğru gider. Dışarı bakar.)
- LOUISE - (Dehşet içinde.)
Mösyö geldi. Ne olur yalvarırım, mektubu söylemeyin.
- FRANCAISE- Beki... Sakin ol.

(Louise elinde mektupla çıkar. Birden Francaise zarfın puf'un üstünde kaldığını fark eder, bir hamlede zarfı keper ve kanepenin üzerindeki iki yastığın arasına sokar. Sonra mümkün olduğu kadar sakin görünmeye çalışarak acele kahvaltısının başına oturur. Richard içeri girer. Richard, 35 yaşlarında muzip ifadeli, dudaklarında küçük bir sigar, alaycı bakışlı, serbest tavırlı bir gençtir. Yürüyüşünde ayyaşlığın verdiği hafif bir sendeleme sezilir. Hanımların hoşlandığı, sözleriyle, davranışlarıyla onların gönüllerini çelmeyi bilen, külhanca bir cazibeye sahip yakışıklı bir adamdır. Sarhoşluk abartılabilir. Çok güzel bir kostüm giymektedir. Yağmurluğunu omuzlarına şöyle atıvermiştir. Kravatı çözüktür, odanın ortasına gelir.)

RICHARD - (Alaycı) O... Sevgilim, sen kalktın mı ?

FRANCAISE - (Sakin) O... Sevgilim, sen daha yatmadın mı ?

RICHARD - (Gülerek) Esprili bir cevap doğrusu. Bayılıyorum böylesine... İşte seninle bunun için evlendim... Paris'li kafan... ve İsviçre'li paran için...

FRANCAISE - Senin bu kadar yüzüstü olduğunu hiç bilmiyordum ?

RICHARD - Çünkü hiç bu kadar sarhoş olmamıştım. Dutum, dut... Şarap gerçeği abıyolarmış. İn cina veritas. (Eğilir, Francaise'le öpmek ister, Francaise iter.)

FRANCAISE - Alkol kokuyorsun. Domuz gibi görüyorum seni.

RICHARD - Viski içen bir domuz nasıl olur bilemem. Domuzun alkol koktuğu az görülen şeylerdendir. Ah, kahve var... İyi, ayıltır beni. (İçer.)

FRANCAISE - Sana bir şey sorabilir miyim ?

RICHARD - Tabii,...

FRANCAISE - Geceyi nerede geçirdin ?

RICHARD - Önce bir gece kulübünde, sonra bir oyun kulübünde... Oradan geliyorum. Bek, gül gibi tazeyim... Bir şey demiyorsun. Ahhh. Şahane bir kadınsın sen. Ah şu bankadaki milyonların olmasaydı... Fakir olsaydın seni daha çok sevecektim. Belki senin için çalışacaktım da... Ne aptalca laf ediyorum değil mi ?

FRANCAISE - Evet Richard, hemen hemen bütün suç bende değil mi ?

RICHARD - Aşağı yukarı öyle... Şimdi senden bir istekte bulunabilir miyim ?

FRANCAISE - Nedir ?

RICHARD - Bir küçük çek... daha doğrusu büyük bir çek... Ne dersin ?

FRANCAISE - Düşünüyüm.

RICHARD - Vaktim yok. Acele bir durum var. Arabamda, buraya kadar benimle gelen bir bey var. Bu çeki bekliyor. İnsanlar öyle kuşkulu oldu ki... İşte böyle... şarkının dediği gibi "Oynadım ve kaybettim" Hadi şekerim. Çek defterin nerede ?

(Yazı masasının üzerinde çek defterini araştırır. Uzun bir sessizlik.)

Saçır mı oldun ?

- FRANCAISE - Hayır, akıllandım. Bundan böyle metelik ahamazsın benden.
- RICHARD - Ne dedin ? Sağır olan benim galibe? Yanlış mı işittim ?
- FRANCAISE - Artık sana bir tek çek imzalamıyacağım. Bu gece karar verdim.
- RICHARD - (Kesik kesik güler.) Ha ha ha ho ho ho..
(Birden sert) Bitti artık. Çok güldüm. Gururu incinmiş kadın numarası nefisti. Tamam. Şimdi söyle çek defterin nerede ?
- FRANCAISE- Sakladım. Boşuna çekmeyi zorlama. Beş gün önce yaptığın gibi elimden kapıp sahte çek yazamazsın.
- RICHARD - (Adice.) Ya... Mükemmel... Naziklik, komiklik işe yaramadı. İğneli espri para etmiyor. Ben arar bulurum çek defterini.
(Bera doğru gitmek ister, kadın yolunu kesmeğe davrenır. Richard birden Francaise'i bileklerinden yskalar ve yolunu açmak için odanın öbür ucuna savurur. Francaise bir esyaya çarpar ve çığlık star. Bunu duyan Louise deli gibi içeri girer.)
- LOUISE - Mösyö...Mösyö... Rica ederim, Madama vuremazsınız. Men ederim sizi.
- RICHARD - (Sert) Louise, sen kendi işlerine bak, bana karışma anladın mı?
- LOUISE - Evet... (Sapsarı kesilir.)
- RICHARD - Hep ben kazanırım, bunu bilmen gerekir.
- LOUISE - Evet, biliyorum.
(Anlamlı ve gergin bir sessizlik olur.)
- RICHARD - Hadi git, arabamdaki beye söyle, buraya kadar gelsin. Karımın kendisine bir çek imzalayacağını da belirt.
- LOUISE - Peki, mösyö.
(Louise itaetkâr, teras tarafından çıkar ve gözden kaybolur, Richard karısına döner ve sözüne devam eder.)
- RICHARD - ...Tabii çek defterini saklediğin yerden hemen çıkaracaksın değil mi ? Konuğumuzun önünde olay çıkarmak hoş kaçmaz. Hem de çok üzücü olur. Özellikle senin için...
- FRANCAISE- (Oturur.) Beni dinle. Bu gün masken kesin olarak düştü. Üç ay nazik ve kibar bir erkek olmak için ne güçlük çektin kimbilir? Çok gülünç.
- RICHARD - Evet, ama çok kazançlı...
- FRANCAISE- Para benimdir. Senin olmayacaktır. İsviçre'deki bankamda kendi hesabımda yatıyor.
- RICHARD - Oh, sen dini bütün birkatoliksın. Unutma ki Saint-Martin "Sen-Marten" paltosunu ikiye böldü.
- FRANCAISE- Ama bir fakiri örtmek için. Bir kumarbaza, bir dolandırıcıya, bir sarhoşa, bir yalancıya yardım etmek için değil.
(Göz yaşlarını zor zapteder.)
- RICHARD - Bildiğin bütün sıfatları saydın mı?
- FRANCAISE- (Birden cesur.) Richard, şimdi karar verdim...

- RICHARD - Yok canım...
- FRANCAISE - Oradan boşanma davası açacağım.
- RICHARD - Hh... Ben de buna müsaade edeceğim öyle mi ?
Yo... Yapamam... Büyük güçlüklerle elde ettiğim küçük serişin para kassamın gözümün önünden uzaklaşmasına dayanamam. O'nu boğup, bahçemin bir köşesinde bir çukura gömmeyi tercih ederim. Ha ? nasıl? Ne güzel bir fikir değil mi?
- FRANCAISE - Bana iğrenç şeyler söylemek için kendini zorluyorsun. Ama biraz fazla kaçıyor. Neden ?
- RICHARD - (Birden ciddi.) Bu paraya ihtiyacım var. Oradaki adam beni kısıyarak bağladı... Bana bu çeki imzalamazsan...rezil olurum... Beynime bir kurşun sıkmaktan başka çarem kalmaz.
- FRANCAISE - Melodram'dan vaz geç. Hakaret savurmak daha yakışıyor.
- RICHARD - (Cenâ sıkılmış) Evlilik beni uslandırır sanmıştım. Görüyorsun mümkün değil... Ben vahvolmuş bir adamım. (Büyük bir bardak viski içer ve sözünü bitirir.)
Ben asılacak adamım.
(Dışardan sesler gelir.)
İşte, engizisyon hakimi geliyor.
- (Mösyö Sartoni, Louise'nin arkasından içeri girer. Oldukçe kiber görünümlü bir adamdır. Kırk-kırkbeş yaşlarında. Halinde sahte bir saflık vardır. Ama gözleri çelik gibidir.)
- RICHARD - Buyurun, mösyö Sartoni buyurun.
- SARTONİ - Sizi rehetsiz etmiyorum ya, dostum ?
- RICHARD - Yok efendim, ne demek. Size karımı tanıtayım, Francaise. (Karisına) Mösyö Sartoni. Eski senetlerden kalma bir dost. Oh...şey... eski senetlerden diyecaktim.
(İki erkek gülüşürler.)
- SARTONİ - (Nezik.) Aramızda sık sık sözünüz edildi, muhterem Madam, ama bu güne kadar, sadece...
- FRANCAISE - Sadece, çeklerimi görebildiniz. Değil mi? Oh... O halde benim en enteresan tarafımı biliyorsunuz demektir.
(Sıkıntılı bir süre.)
Çünkü tahmin ederim, siz de banka hesabım hakkında bir soruşturma yaptınız.
- SARTONİ - (Sıkılmış.) Hayır... Ne lüzum var? Halk arasındaki söylentiler ve iş aleminin tam tam'ları yeter.
- FRANCAISE - O tam tam'lar size iyi bilgi vermiş ama ben size en iyisini vereyim: Bundan sonra kocamın borçlerini ödemeğe niyetli değilim. Bu iş burada biter. İş aleminize bunu böylece bildirin.
- SARTONİ - (Sapsarı.) Ya...Öyleyse...Richard...bir şeyler düşünmeliyiz... bana olan borcunuz...
- RICHARD - Karım şaka ediyor. İki dakikaya kadar her şey düzelecek. Düzelmesi gerek.
- FRANCAISE - Kesin olarak hayır.
- RICHARD - Kesin olarak evet. Çek defterin nerede ?
- FRANCAISE - (Sartoni'ye.) Sakladım. Mösyö Sartoni.
(Richard'a.) Hadi vur şimdi bana. Son günlerde pek elin alışmıştı. İki şahit önünde...boşanmamız

için, mükemmel bir şey olacak...

- SARTONİ - Madam, sizi hayal kırıklığına uğratacağım için üzgünüm, ama benim gibi çek bekleyen bir adam hiç bir şey göremez ve hiç bir şey duyamaz.
- FRANCAISE - (Soğuk.) Mösyö Sartoni, çok zarıfsınız.
- SARTONİ - Hayır, ama çok acelem var. Ve bu paraya da çok ihtiyacım var.
- RICHARD - İki dakikaya kalmaz alırsınız.
(Française'ye gözlerini diker, Dehşetten taş kesilen Sartoni ve Louise kıpırdamağa cesaret edemezler. Birden Richard Française'e doğru tehditkar bir adım atınca, Louise haykırır ve hemen ileri atılır.)
- LOUISE - Tablonun arkasında. Madamın çek defteri tablonun arkasında saklı.
- RICHARD - İşte bu... Hemen söyleseydin ya...
(Tablonun arkasını karıştırır ve çek defterini bukur.) Açıl susam açıl. (Çek defterini masanın üzerine açar bir sitilo alır, karısını zorla masanın başına oturtur ve eline kalemi tutuşturur.) İşte hanımlar, beyler, sanatçı çarpışıyor. Bu güzel sayfanın yazılışı sırasında seyircilerin sessizliği muhafaza etmeleri rica olunur. Sartoni dostum, rengini söyleyin.
- SARTONİ - (Memnun ilerler) Yani bu akşam kaybettiğimizi mi demek istiyorsunuz, yokse... hepsini mi ?
- RICHARD - Dostum, hepsini hepsini. Bir sıfır fazla ya da eksik yazmak sanatçının yorgunluğunu ne arttırır ne de eksiltir.
- SARTONİ - (Not defterine bakar.) Feki, o zaman... onbeş milyon üçyüz bin etmesi lazım.
- RICHARD - Onbeş milyon üçyüz bin, tamam. Ama, telaşlanma sevgilim, onbeş limyon üçyüz bin eski frank. Yeni şimdiki frank... Aman canım bu sıfırlara hiç aklım ermiyor benim...
- SARTONİ - (Kesin.) Yüzelliüç bin yeni frank.
- RICHARD - Tamam. Yüzelliüç bin yeni frank yazacaksın, yavrum.
(Française, yenilgiye uğtamış, yavaş yavaş çeki yazmağa başlar. Richard sevinç içindedir. Viski bardağını kaldırır ve bir hamlede yuvarlar, ama birden Française durur ve gergin bir sessizlikten sonra, kaleme uzağa fırlatır. Richard öfkeyle bağırarak masaya vurur. Bardak elinde kırılır ve hemen kan fışkırtmağa başlar.)
- NOT: Küçük bir kapsül hemoglobin vektirilmaz camdan hileli bir bardak.
- LOUISE - A... Mösyö elini kesti.
(Richard'a bir peçete uzatır, Richard bununla avucunu sarar.)
- RICHARD - (Française'e) Mükemmel. Bunu sonra ikimiz aramızda hesaplaşırız.
(Française'e soğuk soğuk bakar, sonra fikrini değiştirmiş görünür.)
Azizim, Sartoni, karımın şu hırçınlığına karşı kuvvet kullanmıyacağım. Onun para yardımından vazgeçiyorum. 48 saat vadeli bir bono kabul eder misiniz ?
- SARTONİ - 48 saat mi ?

- RICHARD - Evet. Biliyorsunuz. Marsilya'da bir işte hisse senetlerim var. Atlayıp Marsilya'ya gideceğim. Onları satıp döneceğim.
- SARTONİ - Kabul. Canavar değilim ben. Ama 48 saat, daha fazla değil.
- RICHARD - Zaten, imzalı kağıt vereceğim size. Gelin üst kattaki yazıhaneme bakalım. Daha rahat konuşuruz.. Rica ederim... Bir yandan da ben bavulumu hazırlarım. (Française'e) Birazdan görüşürüz...hayatım. (Richard, karısına nefret dolu gözlerle baktıktan sonra, Sartonî ile üst kata çıkar, iki erkek gözden kaybolurlar, bir kapının çarptığını duyulur.. Française sınırları kırarak yazı masasının üzerine yığılır. Louise ona yaklaşır.)
- LOUISE - Çek defterinizi sakladığınız yeri söylediğim için özür dilerim, Madam. Temizlik yaparken görmüştüm, size vuracak diye korktum.
- FRANCAISE - Adamın yanında kendini tuttu, ama sonrası kötü olacak...
- LOUISE - Aman Allahım... Ama eli kesildi, oh olsun, pek iyi oldu.
- FRANCAISE - (Birden) Bana bak Louise... Sen benim sorumu cevapsız bırakın.
- LOUISE - Sorunuzu mu ?
- FRANCAISE - Evet. Richard gelmeden önce. O cevap ta dudaklarını sıkıyor gibiydi.
- LOUISE - (Birden kıpkırmızı kesilir.)
(Kahvaltı teysisini mutfaka götürüyüm...)
- FRANCAISE - (Kolundan yakalar ve yüzüne gelecek şekilde döndürür.)
Dur... Sana kocamın. neden, cezaevinden çıkan arkadaşın Michel'e gitmeni sakıncalı göreceğini sormuştum. Cevap vermedin. Demek ki kocam, hem seni, hem de yarın serbest bırakılacak olan tutukluyu tehdit altında bulunduruyor. Doğru mu ?
- LOUISE - Doğru...
- FRANCAISE - Kim bu adam ve neden hapisteye ?
(Louise susar. Française onu yanına oturtur.)
Benaitimadın yok mu ?
- LOUISE - (Her şeyi göze alır.) Michel...Richard'ın yüzünden hapse girdi, onun cezasını çekiyor. Bir mücevher hırsızlığı. Michel'den yararlanarak o sırada orada bulunmadığını ispatladı.
- FRANCAISE - Öyle mi ?
- LOUISE - Evet, Michel, Richard'ın yerine tutuklandı.
- FRANCAISE - Ve hiç bir şey söylemedi, öyle mi ?
- LOUISE - Hayır.
- FRANCAISE - Neden ?
- LOUISE - Korkudan, saflığından... Michel çok iyi kalpli bir çocuktur. Michel Richard için kendini feda etti.
- FRANCAISE - Feda mı etti? Neden ama? İnsan kendini böyle sebebsiz feda etmez.
- LOUISE - Eh... kardeşi...cnun...

- FRANCAISE - (Nutku tutulmuş.) Onun...?
- LOUISE - Evet, Onun kardeşi.
- FRANCAISE - Ama Richard'ın kardeşi yok ki.
- LOUISE - Var. İşte meydanda.
- FRANCAISE - Hiç ondan söz etmemişti bana.
- LOUISE - Her halde... Çünkü bana da söylememi yasakladı.
- FRANCAISE - (Hayret içinde tekrarlar.)
Richard'ın bir erkek kardeşi var...
- LOUISE - Evet. Bir yaş küçüğü. Ah, bilseniz zavıllı Michel. Ömrü boyunca Richard'a hayranlık duydu. Bu onu mahvetti. Richard her istediğini yaptırırdı, ona.
- FRANCAISE - Dur. Altüst oldum. Kafam çalışmıyor. Richard'ın bir erkek kardeşi var. Evet, şimdi bazı şeyleri hatırlamaya başlıyorum... Venedik'teyken bir gün bir hanım, kardeşinden haber alıp almadığını sordu. Richard da kadının deli olduğunu söyledi bana. Gene bir gün, bir mektup geldi, soruldu aynı fakat adı onun adı değildi... Calice... Michel'di... Bir yanlışlık olduğuna beni inandırdı... Onbeş gün kadar önce, biraz garip bir telefon konuşması...Evet şimdi anlıyorum... Richard'ın bir erkek kardeşi var.
- LOUISE - Evet, cezaevine gönderdiği bir kardeş. Miche'le ben birbirimizi seviyoruz.
- FRANCAISE - Onu nerede tanıdın ?
- LOUISE - Burada. Onun, şimdi sizin olduğunuz gibi Richard'ın kurbanı olduğunu gördüm, ve bağlandım ona...
- FRANCAISE - Ya... Demek büyüğünden bu evde oda hizmetçisi olarak kalmak sabrını gösteriyorsunuz.
- LOUISE - E, öyle... Onun için Michel'in yarın çıkacağını Mösyö Richard'ın bilmesini istemiyorum. İkimizin de başına gene işler çıkarır.
- FRANCAISE - (Kararlı bir duraklamadan sonra.)
Peki Louise, her şey aydınlığa çıktı. Gücümüzü birleştireceğiz ve ben savaşa çıkacağım ama nasıl? Henüz bilemiyorum. Sana yardım ederim. Bu gece gizlice kaçmana yardım edeceğim. Michel her şeye denir çıkarılmaz onunla buluşacaksın. Ben bir çek vereceğim, bir saat sonra dilediğin yere gitmek üzere uçağa bineceksin. İyi şanslar...
- LOUISE - (Duygulanmış ve endişeli.)
Madam. Oh madam. Ama sizi nasıl bırakayım ? Mösyö Richard paranızı almak için her şeyi yapabilir.
- FRANCAISE - Paranın hiç önemi yok. Sakin ol ve şu andan itibaren de bana karşı hiç nazik olma. Richard suç ortaklığımızdan şüphelenmesin.
- LOUISE - Evet, her şeyi Michel'e söyleyeceğim...Fedakarlığınızı...çekinizi... Moralini yükseltir, çünkü kardeş yüzünden her şeye jübileler, çarçablar çekiyorsunuz.
- FRANCAISE - Bir dakika... Ne sebeble kardeşinin yüzünden, onu anlatsana bana...

- LOUISE - Richard bir kuyumcu dükkanını bastıktan sonra, o saatlerde arkadaşının evinde kağıt oynamakta olan Michel'i kendisi imiş gibi gösterip cezadan kurtuldu. Öyle ki savunma yeteneğinden yoksun olan zavallı Michel savcının karşısında suçlu görüldü.
- FRANCAISE - Ama niye o zavallı saf Michel de kendini mahkemede daha iyi savunmadı? Miche, Richard'n yerine mi tutuklandı yani ?
- LOUISE - Michel, Richard'ın yerine tutuklandı, çünkü tanıklar soygunu Michel'in yaptığını sandılar ve öyle söylediler.
- FRANCAISE - Feki nasıl oldu da tanıklar onları ayırtedemediler ? Bir türlü anlayamıyorum.
- LOUISE - Ha...evet...şaşkınlıktan size en önemli tarafını söylemedim.
- FRANCAISE - En önemli tarafını mı ?
- LOUISE - Richard'la Michel... birbirlerine benzerler...
- FRANCAISE - Birbirlerine mi benzerler ?
- LOUISE - Evet. İki damla su gibi.
- FRANCAISE - Ne diyorsun ?
- LOUISE - Evet, bir yaş araları var ama onları ancak alışık bir göz birbirinden ayırtedebilir.
- FRANCAISE - (Şaşkın.)
Tuhaf şey. Demek birbirlerine o kadar benzerler ?
- LOUISE - İkiz gibi... bir yaş aralı ikizler...
- FRANCAISE - Yani birbirinin tıpatıp kopyası ?
- LOUISE - Tamam, biribirinin tıpatıp kopyası.
- FRANCAISE - (Bu havadis onu uyarılmıştır, gözleri parlamaya başlar. Kafasında bir düşüncenin oluştuğu ve bunu işlemekte olduğu açıkça anlaşılmaktadır.)
Richard'ın bir erkek kardeşi var, birbirlerine benziyorlar... Tamam. Tamam...
- LOUISE - Ama yalvarırım size. bütün bunlardan kimseye söz etmeyin.
- FRANCAISE - Hayır.Hayır. Bunları bilmek o kadar güzel, o kadar harikulede bir şey ki... Sana bir şey daha soracağım Louise...
- LOUISE - Ne soracaksınız Madam ?
- (Birinci katta bir kapı çarpar, Richard'la Sartoni'nin sesleri duyulur, iki kadın irkilirler ve birbirlerinden uzaklaşırlar. Louise tepsiyi alır, çıkar, Francaise oturur ve bir dergiyi karıştırmaya başlar. Richard'la Sartoni belirirler. Richard'ın eli güzelce bandajlanmıştır. Sartoni bir sürü kağıdı portföyüne yerleştirmektedir.)
- SARTONİ - Dostum, iyi biten her şey iyidir. Sağlam hesaplar, sağlam dostlar yapar. Kırksekiz saat sonra bütün bunlar unutulacak.
- RICHARD - (Francaise'e)
Sevgilim, Mösyö Sartoni beni şahane bir şekilde gırtlakladı. Kocan boğuldu ve eli kesildi. Bu iş para meselesi olmaktan çıktı da kasaplık oldu.

- SARTONİ - Bana bir taksi çağırabilir misiniz ?
- RİCHARD - Lüzum yok. Ben de kalkan Marsilya uçağına yetişmek için Orly'e gideceğim. Sizi Paris'in kapilerine bırakırım.
- SARTONİ - Çok güzel. Teşekkür ederim.
(Sonra Francaise'nin önünde muzaffer bir eda ile.)
Allaha ısmarladık muhterem madam, bu kadar erken saatte sizi rahatsız ettiğim için ve can sıkıcı bir olaya sebep olduğum için çok üzgünüm.
- FRANCAISE - (Hiç beklenmedik şekilde gayet zarif gülümser.)
Hiç önemi yok Mösyö. Üzücü olan kocamın fazla sinirli ve biraz içmiş olması, yoksa o bir kaç kuruşu elbette verecektim... Ama bir şekil var. Öyle değil mi ?
- SARTONİ - (Şaşkıng) Şöphesis...
- RİCHARD - Ama görüyorsun ya, kendi kendime işin içinden çıkacak kadar büyüdüm artık. Marsilye'ya uçacağım, her şeyi tasfiye edip sana döneceğim.
- FRANCAISE - (Hiç istifini bozmadan)
Çok güzel, bekliyeceğim seni. Bana telefon et.
- RİCHARD - (Hafif güler.)
Her saat. Sensiz o kadar sıkılacağım ki. Ah, sevgilim. Madem ki barıştık artık,
(Boynundan öper.) Sana küçük bir itirafta bulunayım. Adamın birine bir milyon beşyüz bin borçlandım, bir iş tasarlamıştım olmadı, adam başımın etini yiyor. Sözün kısası bu Arjantin'li yarın buraya gelip bu bir milyon beşyüz bini isteyebilir. Aaa... Dur, hemen irkilme. Bu parayı senden istemiyorum. Bak paraları söz konusu olunca nasıl titizleniyor. Hayır, meraklanma. Mösyö Sartonî ile bir hal çaresi bulduk. Ona imzaladığım boncuya bizim Arjantinlinin bir milyon beşyüz binini de ilave ettim. Sevgilim, bütün bunları söylemekteki maksadım şu: Mösyö Sartonî bu akşam ya da yarın sana bu bir milyon beşyüz bini, bir zarf içinde getirecek. Şayet benim Arjantin'li gelirse... Lütfen...
- FRANCAISE - Hay hay, emredersin...
- RİCHARD - Teşekkür ederim.
- SARTONİ - Mükemmel. (Francaise'e) Muhterem madam, sizi rahatsız etmeden bu bir milyon beşyüz bini nasıl getirebilirim acaba ?
- FRANCAISE - Ne zaman isterseniz Mösyö, Hep evde olacağım.
- SARTONİ - Yarın olsa ?
- FRANCAISE - Tamam.
(Gider bir köşeye oturur, arkasını onlara dönmüştür, bir dergi karıştırır.)
- RİCHARD - (Elinin sargısını gösterir.)
Mösyö Sartonî hastabakıcılık ta yaptığı halde, üste para istemedi.
- SARTONİ - Dikkat edin dostum, gaz bezini değiştirmenizi tavsiye ederim. Fena kesilmiş, iltihaplanabilir.

- RICHARD - Teşekkür ederim, doktor.
SARTONİ - Yalnız bu peraya temin eder etmez bana haber verin ki ben de bankama bildireyim.
RICHARD - Tabii, tabii...
SARTONİ - Bu hisse senetlerini satmakta güçlük çekmeyecek misin ?
RICHARD - Kat'iyen. Bunlar aile malıdır.
SARTONİ - İşte onun için söylüyorum...kanuna göre... biraderinizin rızası olmadan satamazsınız.

(Bu sözün geleceğini önceden tahmin eden Richard, neye uğradığını şaşırarak Sartoni'nin ağzını, eli ile kapamıştır, sonra parmağıyla karısını göstererek susmasını işaret eder. Francaise'e oturduğu yerde bu sözler bir hançer gibi seplenmiştir, gözlerinden simşekler çıkar ama hiç istifini bozmamıştır.)

- RICHARD - (Söze devamlı.)
Pederimin rızası mı? Pederimizin rızasına ihtiyacım yok... (Çağırır) Louise, (Sonra) Öleli altı yıl oldu bizim peder.
SARTONİ - (Ne diyeceğini bilemez.)
Öyle mi? Pekala öyleyse...
(Louise içeri girer.)
RICHARD - Ben yokken madam'a iyi bak.
LOUISE - Peki mösyö, bana güvenebilirsiniz.
(Mutfağa doğru gider, Richard karısına yaklaşır)
Hiç te nazik davranmadın, Francaise...
FRANCAISE - Sen de hiç diplomatça davranmadın...ödeştik...
RICHARD - Ben döner dönmez ikinci bir belayı düzenleyeceğiz sevgilim. Söz...
FRANCAISE - (Gülümser.) Sen hiç değişmiyeceksin Ne kadar dalgınsın. Eminim cebinde bir kuruş yok. Uçağa nasıl bineceksin? Otele ne ödeyeceksin Marsilyada ?
RICHARD - Şey...Mösyö Sartoni'den borç almayı düşünüyordum.
SARTONİ - (Şaşkın) Gene mi ?
FRANCAISE - (Gülümser.) Sen adam olmazsın...
RICHARD - Hayır ben borçtan kurtulamam.
(Bu arada Francaise çek defterini almış ve imzalamıştır. Ona gösterir, Richard sevinçten kıs kıs güler, sonra rakkamı görür ve şaşkınlıktan adeta nefesi kesilir.)
Olacak şey değil, ne güzel rakam bu...
FRANCAISE - Marsilya batakhanelerinde eğlenmene yeter.
RICHARD - Ah...Sana tapıyorum...
(Francaise'yi belinden kavrar ve ihtirasla dudaklarından öper. Genç kadın hafifçe karşı koyarsa da çok geçmeden kendini bırakır, kolunu kocasının boynuna sararak öpüşü devam ettirir, birbirlerinden ayrıldıkları zaman Richard haysızca sorar.) Hani çek ?

(Francaise çek'i verir.)

Bu sürpriz oldu doğrusu.

FRANCAISE - Kadınlarla sürprizlerin sonu yoktur sevgilim.
(Hepsi gülerler.)

RICHARD - (Bavulunu alır ve Sartoni'ye işaret eder)
Gidiyoruz dostum.

SARTONİ - Yarın görüşmek üzere madem.
(Sartoni ve Richard çıkarlar ve gözden kaybolurlar)

FRANCAISE - (Tavrı değişmiştir.) Louise, bak bakalım ne yapıyorlar? Kendini gösterme... Çabuk...

LOUISE - (Terras doğru gider, başını uzatarak dışarıyı tetkik eder.)

Bahçe yolunun ortasında durdular. Ben bu adamı bir iki kere daha görmüştüm. Avukattırışşı Güvenilecek bir insandır... Mösyö Richard onu paylıyor galibe. Kavga ediyormuş gibi bir halleri var.

FRANCAISE- (Gülümseyerek) Sebepsiz de sayılmaz. O Sartoni denen adam, benim yanımda birader sözünü ağzından kaçırdı.

LOUISE - (Ona doğru eğilir.) Amen Allahım.

FRANCAISE- Merak etme. Hiç o taraflı olmadım. Richard bir şey sezmedi.

(Dışarıdan hareket eden bir arabanın sesi gelir.)

LOUISE - (Tepinerek) A la la la lala... Akşamı nasıl bekliyeceğim ?

FRANCAISE- Korkacak bir şey yok. Kocam Marsilya'ya gitti. İki günden önce dönmez.

LOUISE - Ah doğru. Korkmadan kaçabilirim, yarın da gün doğarken cezaevinin önünde buluşurum.

FRANCAISE- (Kesin) Sana vadedtiğim parayla...

LOUISE - Tekrar tekrar teşekkür ederim.

FRANCAISE- (Yavaş) Ama senden bir isteğim daha var.

LOUISE - Ne isterseniz yapmağa hazırım.

FRANCAISE- Yarın sabah, Michel cezaevinden çıkınca onu buraya getireceksin, görmek istiyorum.

LOUISE - Buraya mı ? Bunden büyük ihtiyatsızlık olamaz.

FRANCAISE- Yok canım. Sana gene söylüyorum. Richard Marsilya-
da iki gün kalmak. Korkma.

LOUISE - Peki, neden Michel'i görmek istiyorsunuz ?

FRANCAISE- (Önemsemyirmuş görünür.)

Hiç... Sadece görmek için. Yani elini sıkmak için... moralini yükseltmek için... demek istiyorum.
(Şeytanca) Biraz da kendim için... eizi mutlu görmek beni ferahletacak...

LOUISE - Vaktimiz olmayacak...

- FRANCAISE - Bir güneydin demek ve iyi şanslar dilemek sadece 15 dakika sürer. Hepsi o kadar.
- LOUISE - (Razı olur.)
Bakala... Gelmek ister mi istemez mi kendisine sorarım.
- FRANCAISE - (Kesin ve gerçekçâ.) Sana üç milyon vereceğim...
- LOUISE - (Donmuş kalmıştır.) Üç milyon mu ?
- FRANCAISE - Evet.
- LOUISE - Nasıl ? Üç milyon ? Michel'le bana mı ?
- FRANCAISE - Evet.
- LOUISE - Üç milyon. Size Michel'den söz etmekle ne iyi etmişim.
- FRANCAISE - (Kendi bakar.) Evet, çok iyi ettin.
- LOUISE - Ama böyle bir şeyi görürse ?
- FRANCAISE - Hiç önemi yok. Döndüğünde karşısında öyle tatlı öyle yumuşak, öyle cici bir kadın bulacak ki.
- LOUISE - Ya... Hiç te kinci değilsiniz doğrusu.
- FRANCAISE - Louise'ciğim, incil der ki: "Bir yanığına tokat atana öbür yanığını da uzat"... Neden biliyor musun ?
- LOUISE - Hayır...
- FRANCAISE - Çünkü düşmanın ikinci tokatı atmak üzere yanına yaklaşırken ayağına bir çelme atabilirsin.

S a h n e k a r a r ı r

Ve hemen arkasından ikinci perde devam eder.

İ K İ N C İ P R R D E

(Ertesi sabah. Perdeler kapalıdır, oda loştur.)

Francaise'nin üst kattan indiği görülür. Üzerinde sade fakat zarif bir elbise vardır. Gider perdeleri açar. Oda birden güneş içinde kalır. Olduğu yerde durur, sabırsızlık içindedir. Gelen giden var mı diye bakmak üzere terasse gider. Hiç kimse yoktur. Birden telefon çılar.

FRANCAISE - (Ahizeyi alır.) Alo... Evet burası.. Marsilya mı? Beki ayrılmayorum, Matmazel...Alo...evet, bekliyorum... (Sonra) Oh... Sen misin Richard?... Evet iyiyim, teşekkür ederim...Evet evet, emin ol çok iyiyim... Ya sen? İşlerini hallettin mi? Mükemmel... Hayır, hayır, kitap okudum, televizyon seyrettim... Sen ne yaptın; İyi vakit geçirdin her halde? O... Sabahın dördünde döndün ha? O kadar erken? Kendine iyi bak, hastasın belki de... (Louise mi?...Hayır... Louise yok... Şehire indi.. Aliş veriş yapmaya...Neden? Ne istiyorsun ondan? Kol döğmelerini mi? Hiç söz etmedi bana... Oooo.. Keybettiğine emin misin?... Marsilya'da ve oyunda? (Bahçede bir arabının fren yaptığı duyukur, Francaise insiyaki bir hareketle telefonu kapar.) Ziyam yok, döndüğünde sana başka bir çift hediye ederim... (Terasta Louise belirir, üzerinde bir yağmurluk vardır, ürkektir, konuşmaz.) Tabii...ben de seni taparcasına seviyorum... Öyle olmasa seni burada zavallı Péné Hope "Penelop" gibi beklemezdim. Tamam. Öperim seni. Yarın görüşürüz. (Telefonu kapar, Louise'ye doğru gider.) E... Ne haber ?

LOUISE - ...Eeee...

FRANCAISE- Cezaevinden çıktı mı ?

LOUISE - A...evet... Michel cezaevinden çıktı.

FRANCAISE- Niye seninle gelmedi ?

LOUISE - Yani...

FRANCAISE- (Sabırsız)

Onu buraya getireceğine söz vermiştin...

LOUISE - ...Korkuyor...

FRANCAISE- Neden korkuyor ?

LOUISE - ...Richard'ın evde..gizlenmiş olmasından.

FRANCAISE- Yok canım. Gördün ya, biraz önce Marsilya'dan telefon ettil Louise, çok rica ederim. Onu görmem lazım...Nereee senin o Michel ?

LOUISE - Bizi getiren...taksinin içinde...orada.. (Bahçeyi gösterir.)

FRANCAISE - (Öfkeli)

Aman, korkuttun beni. Hadi git getir onu buraya.

LOUISE - (Terasa gider, dışarıya eliyle koluyla işaretler yapar.)

Michel. Mel. Gel diyorum sana... (Française'ya)
Tamam. Karar verdi. (Taksinin gittiği duyulur.)
Michel. Çabuk ol. Gir içeri. Girsene.

(Michel içeri girer, ilk göze çarpan Richard'a benzemesidir. Ama genel havası tam tersinedir. Önce, saçının ayrığı çok düzgündür ve miyop gözlüğü kullanmaktadır. Ahenksiz, ödle, bön bir sesle konuşacaktır. Sevimli ve zavallı bir hali vardır. Ayağındaki kötü ütülenmiş gri bir pantolon, balıkçı yakalı bir kezek ve eski bir pardesü giymektedir. Elinde küçük bir valiz vardır, çekingen, olduğu yerde durur, evvela etrafına, sonra da Française'a bakar.)

LOUISE - (Française'i tanıtır.) Richard'ın karısı.
(Française'e) Michel.

FRANCAISE - (Elini uzatarak) Tanıştığımıza çok memnun oldum. Adım Française. Louise size her şeyi anlattı mı ?

MICHEL - Evet, her şeyi anlattı, biraz önce... çünkü Richard evlendiğini bana yazmasını yasaklamış. Çok güzel havadis bu.

FRANCAISE - Görüyorsunuz ya Michel, siz tutuklu bulunduğunuz sıralarda kardeşiniz kendisine yeni bir kurban buldu. Ama sizin varlığınıza haber aldığımından bu yana, yani dünden beri artık boyun eğmeğe karar verdim. Bir az oturmaz mısınız ?
(Michel ezile bözüle oturur.)

Bir kahve içer misiniz ? Louise, güzel bir kahve yap. Sigara ?

(Michel istemez. Louise çok mutludur, valizi ve pardesüyü alarak mutfaka doğru kaybolur, Française Michel'le karşı karşıya kalır. Açılmağa başlar.)

Louise bana, Richard'ın sizi kendi yerine nasıl hapse attırmayı başardığını anlattı... Ayıp şey...

MICHEL - A...evet... Bir arkadaş beni o zannetti. Ben de aynasızlara o sırada vak'a yerinde bulunmadığımı ispetliyemedim. İnsan kardeşine bunu yapar mı ? Ben o güne kadar Richard'a hep hayranlık duymuşumdur.

FRANCAISE- Ya şimdi ? Nefret mi ediyorsunuz ?

MICHEL - Yok... Hayır... nefret edemiyorum, elimde değil. Aramızda bir yaş var... ama beni büyüttü Richard.

FRANCAISE- Richard mı büyüttü ?

MICHEL - Aile bizimle ilgilenmiyordu. Babam da sömürgelerde subaydı, annem de çoğu zaman evde yoktu... Neyse geçelim bunları... Bana her şeyi öğreten Richard'dır. Ben onun gölgesi gibiyim... Çok okumuş, çok bilgili bir hücre arkadaşım, durumun klasik ve umutsuz bir vak'a olduğunu söyledi... Benden daha güzel, daha akıllı olduğu için ömrüm boyunca Richard'ın kurbanı olacağımı anlattı... Zaten bütün kızlar onun peşinden koşardı... Oysa ben...

FRANCAISE- Ama Louise sizi sevdiğini söyledi bana, Michel.

- MICHEL - (Gözleri parlar.)
A... evet, büyük şans bu. Verdiğini de gösterdi doğrusu: bana her hafta bir paket yolladı. Onu ilk burada tanıdığım zaman konuşmaya cesaretim yoktu. Sonra öğrendim ki onun da derdi benimkinin aynıymış. Kendinden büyük ablası onu yüzüstü bırakıp bir müzisyenin peşinden Amerika'ya gitmiş. Bunu öğrenince konuşmaya cesaret edebildim... Louise ile ben biribirimiz için yaratılmışız. Biz sepsede insanlarız ve namuslu kalmak istiyoruz. Ama namuslu kalmak kolay iş değil...
- FRANCAISE- (Duygulanmış.)
Bütün bu iyi duygularınız için size teşekkür ederim, Michel. Gerçekten fizik bakımından Richard'a benziyorsunuz, ama ahlak bakımından bambaşkasınız.
- MICHEL - Herkes öyle diyor...
- FRANCAISE- Sizi hapsedtirmeyi başardı... benimle de evlenmeyi...
- MICHEL - Yaman kardeş ve yaman koca.
- FRANCAISE- Şimdi de her halde beni batırmayı umuyor.
- MICHEL - (Afellamış.)
Ya... çüşçü...zenginsiniz... öyle mi ?
- FRANCAISE- Evet, çok zenginim. Param İsviçre'de. Richard servetimi elimden almak, daha açıkçası mirasıma konmak istiyor. Amacı beni yok etmek, gün gibi aşkar. Hiç bir engel de tanımayacak.
- MICHEL - (Dehşet içinde.)
Emin misiniz ?
- FRANCAISE- Yapamaz mı? Dün sabaha kadar onun karşısında savunmasız, gâşkın, büyülenmiş gibiydim. Ama mektubunuzu alıp verliliğinizi öğrenince... Richard'la benzerliğinizi de görünce ki, gerçekten çok benziyorsunuz, düşündüm... ve özün kısası kafama bir fikir seplendi...
- MICHEL - Fikir mi ?
- FRANCAISE- (Yavaş yavaş.)
Evet, birden düşündüm ki, belki sizin sayenizde...
(Louise, elinde bir fincan kahve ile girer. Michel memnun, kahveyi içmeğe koyulur. Francaise ihtiyatlı.)
Siz kahvenizi içerken ben de planımı anlatayım.
- LOUISE - Hangi plan ?
- MICHEL - Nasıl...?
- FRANCAISE- Yani... ikinize dayanarak...yapmağı düşündüğüm şeyi...
- LOUISE - İkimize mi ?
- MICHEL - Ne yapacaksınız ?
- LOUISE - (Teleşlanır.)
Oh madam, madam. Kefanızın içinde gene neler dönüyor?
Ben aramızdaki anlaşmaya bağlıyım. Michel'i görmek istiyordunuz, gördünüz, Tamam. Bana bir çek vaadettiniz, bu parayı bize verin de mümkün olduğu kadar uzağa kaçalım. Oh Madam... rica ederim.
- FRANCAISE- (Alaylı.)
Bana yardım edin. Richard'ın tutuklusuyum. Ondan kurtulmam lazım... bir çare buldum... çok basit... boşanmak istiyorum.
- MICHEL - Kim engel oluyor ?
- FRANCAISE - O. Boşamaktense öldürmeyi tercih eder.

- LOUISE - Biz ne yapabiliriz ?
- FRANCAISE - Her şey yapabilirsiniz. Michel her şey yapabilir.
- MICHEL - Ben mi ?
- FRANCAISE - Evet. Michel. Dinleyin beni: Richard benzerliği-
nizden faydalanarak sizi hapse attırdı... işte ben
de bu benzerlikten faydalanıp onu mağlup edeceğim.
Beni iyi dinleyin; Michel: Birkaç saat için Richard
rolünü oynayacaksınız.
- MICHEL - Rolünü mü oynayacağım ? Nasıl rolünü oynayacağım?
- FRANCAISE - (Heyecanlı.)
Richard'a benzemeniz bir işe yararsın bari... şöyle
olacak: Bir avukat, bir noter ya da başka bir yet-
kili memur önünde sessizce, siz, yani Richard,
bosanmayı kabul ettiğinizi söyleyeceksiniz ikiniz.
Hemen resmi bir kağıt imzalayacağız... ve ben hür
olacağım. Hepimiz hür olacağız. Çünkü siz ikiniz
ortadan kaybolacaksınız, ben de İsviçre'ye dönece-
ğim. Ne dersiniz ?
(Uzun bir sessizlik.)
- MICHEL - (Birden paniğe kapılır.)
«Hayır, hayır, hayır, hayır, çok tehlikeli bir iş bu.
Hiç bir zaman yapmam. Yo... hayır, hayır, ben
beceriksizin biriyim. Dünyanın en ehvak adamı bile
benim Richard olmadığımı anlar.
- FRANCAISE - Seçinzi onun gibi tararsınız, onun elbiselerini
giyersiniz. İmzasını taklif etmeyi öğrenirsiniz...
- MICHEL - Yo...yo...hayır... Louise sen de bir şey söylesene...
- LOUISE - (Birden ona bağırır.)
A... Bana bak Michel, otur bakayım şuraya, başımı
döndürdün.
(Michel itaatkar oturur.)
Biraz düşüneyim. İşin iyi ve kötü taraflarını tart-
mak lazım. Kötü tarafı: Michel pek iyi bir oyuncu
değildir.
- FRANCAISE - Nutuk çekecek değil ki. Michel sadece hazır bulu-
nacak. Madem ki "Richard" sözde razı oluyor, konuş-
mayı gereksiz... İmza atacaksınız o kadar.
Figüranlık.
- LOUISE - Evet, doğru... Bir de iyi tarafını düşünelim:
Fiatı ne olacak ?
- FRANCAISE - (Anlamaz.) Neyin fiatı ?
- LOUISE - Yani, ne kadar zam yapmayı düşünüyorsunuz ?
- FRANCAISE - (Biraz afellemştir.)
Çok güzel, nihayet yapıcı bir söz. Ne kadar
istiyorsunuz ?
- LOUISE - Size göre, Madem, bu küçük komedinin değeri nedir?
- FRANCAISE - Bilmiyorum, bir rakam söyleyin.
- LOUISE - (Cesaretini toplar ve birden açılır.)
Beş milyon, üç te önceden vaad ettiniz. Toplam
sekiz.
- MICHEL - Yok bu kadarı da fazla...
- LOUISE - Sen sus... (Francaise'e tekrarlar.) Evet... Sekiz
milyon.

- FRANCAISE - Oooo... Meğer sen ne imişsin, Louise... Fırsatlar-
dan yararlanmasını ne kadar iyi biliyorsunuz.
- LOUISE - Fırsatlardan faydalanan ben değil sizsiniz, Madam,
yani iki kardeşin benzemesinden demek istiyorum.
Michel'i size kim getirdi? Ben. Siz yalvarıp ya-
karmasaydınız, dışından tirneğimden arttırdığım
parayla şu anda biz Madrid uçağında olacaktık.
- MICHEL - (Kavrayamamıştır.) Neden Madrid ?
- LOUISE - Sen sus. (Francaise'e) Sekiz milyon. Tamam mı?
Sizin için fazla sayılmaz. Bize durmadan İsviçre-
deki servetinizden bahsediyordunuz. Bir işe yara-
sın bari... değil mi ?
- FRANCAISE - Pekî... Zaten pazarlık etmek niyetinde değildim.
- LOUISE - Tamam.
- MICHEL - Ama ben...
- LOUISE - Sus sen...
(Evvvela Michel'e sonra da Francaise'a zafer kazan-
mış bir eda ile bakar.)
Evet Madam. Bu parayı bize nasıl ve ne zaman vere-
ceksiniz ?
- FRANCAISE - Miktarını sen tespit ettin. Ödeme şartlarını da
sen tespit et.
- LOUISE - Kimsenin hakkı geçsin istemem, Madam. Söyle yapa-
lım: Dörtte birini, hemen şimdi, dörtte birini
michel rolünü prova etmeye başlarırken, dörtte birini
sizin o kanun adasının yanına girmeden az önce,
geri kalan dörtte birini de çıktuktan sonra verir-
siniz. Tamam mı ?
- FRANCAISE - Çok iyi. Anlaştık.
- LOUISE - (Sevinçle, Michel'e) Duydun değil mi ?
- MICHEL - Duydum, ama bırakmıyorsun ki ben de düşüneyim...
Ben hayır diyorum, hayır...
- LOUISE - Sekiz milyona hayır mı diyorsun? Beni sevmiyor
musun ?
- MICHEL - Ben bu işi yürütemem, kodesten de yeni çıktığıma
göre... bir aksaklık olursa on yıllığına yine
girerim. Yok olmaz, yerinde kalsın...
- LOUISE - (Francaise'a bakar, sonra birden Michel'e
seldirir.)
Michel, sana bir şey söyleyeyim mi? Sen hiç bir
zaman bu miskin yaşantından kurtulamazsın. Sen
zavallı bir adamsın.
- MICHEL - Ha ?
- LOUISE - Evet. Talih sağından yakalansın, ama nerede dende
o bilek. Sen git gene fabrikaya dön hımbıl.
- RICHARD - (Kıpkırpızı olur.) Ne oluyor sana?
- LOUISE - Şu oluyor ki, bıktım senden, bıktım usandım.
- MICHEL - (Çığına döner.)
Susuyor musun sen? söyle susuyor musun ?
- LOUISE - Hayır susmuyorum. Sen ahmeksın... ödleksin, aşğı-
lık bir adamsın, anladın mı?
- MICHEL - Hayır. Hayır. Böyle konuşmakta devam edersen kaza
çıkarmam. Kafam kızarsa ben karışmam...
Biliyorsun tepem çabuk atar...

- LOUISE - Beni korkutamazsın.
- MICHEL - Ya? Öyle mi?
(Hiddetten köpüren Michel bir sandalye yakalayıp tehditkar havaya kaldırır.)
- LOUISE - (Birden çok sakin, Francaise'e onu göstererek.)
İyi değil mi? Aslına uygun. Ne dersiniz?
- FRANCAISE - (Farkına varır.) Evet, A... Tamam oldu.
- MICHEL - Ne oldu?
- FRANCAISE - Birdenbire... Richard'ı görür gibi oldum. Harika, Bravo Louise.
- LOUISE - Evet, ama, epey ter döktük... Gördün mü Michel? Senden istediğimiz o kadar zor bir şey değil. Bir parçacık gayret göstereceksin. Tamam.
- FRANCAISE - Kızınca da Richard gibi ~~waxwaxwaxwax~~ kızarıyor. O da dikkati çeker.
(Michel sersemlemiş onlara bakar, sonra şikayet dolu bir iniltiyle bir sandalyeye oturur, yenilmiştir.)
- LOUISE - (Michel'i öperek.) Biraz hayret edersen, bize sekiz milyon kazandıracaksın, sevgilim.
- FRANCAISE - Paradan söz etmiyelim artık. O iş tamam ve önemli değil aslında. Önemli olan üçümüzü de Richard'ın elinden kurtarmak, Michel, bu, sizin göreviniz. Bana yardım edin... Rica ediyorum sizden...
- MICHEL - (Tereddüt eder, sonra.) Peki... Kabul...
- FRANCAISE - Oh. Teşekkür ederim. Çok teşekkür ederim.
- LOUISE - Mükemmel.
- MICHEL - Ama rolümü oynamadan önce bana bir şeyler içirin... Yoksa çuvallarım.
(Michel başını elleri arasına alır, hıçkırarak ağlamak üzeredir. İki kadın birbirlerine bakarlar, daha işlerinin bitmediğini anlamışlardır.)
- LOUISE - Hadi... Bitir kahveni...
- FRANCAISE - Ben şimdi onu Richard'a daha çok benzeteceğim.
(Yatak odasına çıkar.)
- LOUISE - Hadi... Her şey yoluna girecek. İç kahveni yavaş yavaş.
- FRANCAISE - (Elinde lüks bir rob dōşambrla döner gelir.)
Dur gözlüğünü çıkar.
(Louise Michel'in gözlüğünü çıkarır.)
- MICHEL - (Bağırır.) Görmüyorum. Miyopum ben.
- LOUISE - Ziyanı yok sevgilim. Sekiz milyon uzaktan görülür.
- FRANCAISE - (Zarif rob dōşambrı gösterir ve Michel'e verir.)
Kalkın da Richard'ın rob dōşambrını giyin.
(Michel söyleneni yapar, Francaise neticeden memnun, kararını verir.) Harikulade.
- LOUISE - Dur, saçların, tamam.
(Michel'in saçlarını Richard'ınki gibi tarar.)
- FRANCAISE - Çok güzel. Kibar olun Michel. Biraz yürüyün bakalım.

(Michel denileni yapar. Serbest yürümeğe çalışır.)

LOUISE - (Bağırır.) Biraz daha sinirli yürü.

MICHEL - Rahat değilim ki. A... Hayır yapamıyacağım. Vaz geçtim.

(Tartışma yeniden başlamak üzereyken birdenbire.)

SARTONİ'nin sesi - (Dışardan) Madam Korbon ? Sizi rahatsız etmiyorum ya ? Girebilir miyim ?

(Üçü de peniçe uğrarlar, Michel kaçmağa yeltenir, ama Louise yakalar ve yazı masasının arkasına zorla oturtur. Sartoni içeri girer, elinde Heriden evrak çantası vardır.)

SARTONİ - (Française'e doğru ilerler.) Girebilir miyim ?

FRANCAISE - Ay, korkuttunuz beni.

SARTONİ - Ne zaman istersem gelebileceğimi söylemiştiniz Madam... Nefis bir heva var... Arabamı permaklığın yanında bıraktım... Bahçeyi yürüyerek geçtim... Çok güzel doğrusu. Birden yazı masasının arkasında oturan Michel'i görürü, ona doğru gider.) O... Richard... Bu ne sürpriz... Sizi Marsilya'da sanıyordum.

MICHEL - (Kem küm eder.) Ah...evet...

(Yüzünü elleriyle kapamağa çalışır.)

FRANCAISE - (Araya girerek.) Birden geliverdi, ama...

(Sesini alçalterek.) Hasta, biraz... İçmiş. Şöyle otursanız dostum.

(Sartoni'ye Michel'in tam karşısında yer gösterir, bu arada Louise, büyük bir bardağa konyak doldurur, Michel cesaret bulmak için komyağı bir solukta içer. Tabii Sartoni bunu görmüştür.)

SARTONİ - (Alçak sesle Française'e.)

Ne yaparsınız? Vahşi hayvanların içmesine mani olunmaz... Isırırverirler.

(Bıyık altından göler, sonra çantasını açarak.)

Konuştuğumuz gibi, size bencysa eklenen bir buçuk milyonu getirdim.

FRANCAISE - Çok iyi, Arjantinli erkadaşına vermek üzere bu parayı benim teslim almam lazım.

(Elini uzatır.)

SARTONİ - ...Madem ki kocanız geldi... zahmet etmeyin.

(Büyük bir deste para çıkarır.)

FRANCAISE - Ben alabilirim.

SARTONİ - (Michel'e doğru gider.)

Hiç zahmet etmeyin madam, bir saniyelik iş.

(Michel'in karşısına oturur, yazı masasının üstüne para destelerini koyar.)

İşte bir buçuk milyon.

MICHEL - (Homurdanır.) Öh...o, o,,,

SARTONİ - Marsilya'da işleriniz istediğiniz gibi yürüdü mü?

(Sartoni'nin arkasından Louise ve Française başlariyle evet işareti yaparlar.)

MICHEL - ...evet...

SARTONİ - Memnun oldum. Öyle ise şu andan itibaren bankaya, hesabıma havale gitti sayabilirim.

(Française gene başıyla evet işareti yapacağı sırada Sartoni ona bakar, Michel ne cevap vereceğini bilemez.)

FRANCAISE - Tabii... tabii... her şey gereği gibi oldu. Merak etmeyin Mösyö Sartoni.

(Michel yakınında duran konyak şişesinden bardağını doldurur, bir solukta içer. Sartoni bunu görmüştür.)

FRANCAISE - Aman Richard içme artık. Böyle giderse yağılıp kalacaksınız... Haydi beni memnun etmek istersen git yat bir-iki saat.

SARTONİ - Çok güzel bir fikir. Evet...şimdi, şu bir buçuk milyonu aldıgınıza dair makbuzu imzalayın, olsun bitsin. Makbuz yanımda.

(Çantasından kağıdı almak üzere kanepeye doğru döndüğü sırada Française müthiş telaşlanır ve ümitsizlik içinde, Louise'e, Michel'in yaralı olmayan ve sargısız olan elini saklaması gerektiğini işaret eder. Louise hemen Michel'in kulağına fısıldır, Michel hiç bir şey anlamaz. Neticede, Louise Michel'in elini yakalar ve enerjik ve kararlı bir hareketle cebine sokar.)

MICHEL - (Etrafında dönenlerden habersiz gibidir.)
Anlamıyorum. Ne oluyoruz?

SARTONİ - Nasıl? Şu kağıda imzalamaktan başka bir şey kalmadı diyorum. Dostum. Bana yığınlarla imzaladığınız makbuzlara bir tane daha eklendi. İşte bu kadar.

(Ve kağıdı bornunun dibine koyar.)

MICHEL - (Kısa süren şaşkınlıktan sonra.) Kendimi iyi hissetmiyorum. Louise...

FRANCAISE - (Hemen söze karşır.)

A... Bu halin ne Richard. Louise lütfen mösyünün ayağına kalkmasına yardım et. Yatağına uzatalım. Uyuması lazım. Mümkün olduğu kadar çabuk ve uzun süre.

(İki kadın Michel'i alırlar merdivene götürürler. Sartoni elinde makbuz arkadaşının bu kadar çabuk odayı terkotmesinden endişelenir.)

SARTONİ - Richard, dostum, önce şu işi...

FRANCAISE - Bir dakika müsaade edin, sonra emrinizdeyim Mösyö Sartoni.

SARTONİ - Çok naziksiniz, Madam, ama...

LOUISE - Haydi Mösyö çıkın bakalım... Aklınızı başınıza toplayın...

SARTONİ - İmza....

FRANCAISE - Makbuzu ben imzalayacağım, merak etmeyin.

SARTONİ - Kocanız burada ama... ne terslik...hey dostum...

(Michel ancak eliyle gelişi güzel bir hareket yapar, çünkü Louise onu merdivene sürüklemiştir, kapının kapandığı duyulur.)

- FRANCAISE - (Sartoni'ye doğru gelir.) O. Mösyö, Sartoni. Çok üzüldüm... Richard'ı bu durumda ...gördüğünüze... Her gün biraz daha fazla içmeğe başladı.
(Sartoni sabırsız, evvela kağıdına, sonra saatine bakar.) Of, affedersiniz. Benim yüzümden geç kalıyorsunuz. Aklım başımda değil ki. Makbuzu amzalayacağım, bu suretle bir buçuk milyondan şahsen ben scrumlu oluyorum.
(Küçük bir gülüşle) Karşılacak imkanlarım var.
- SARTONİ - Biliyorum Madam, biliyorum.
- FRANCAISE - Oldu. (Kağıdı imzalar, Sartoni sebine koyar.)
- SARTONİ - Teşekkür ederim... Doğrusunu isterseniz, kocanıza yeniden kredi ~~veriyordum~~ açmamın sebebi sizinle evlenmiş olması.
- FRANCAISE - Ah... çok hoş...
- SARTONİ - Ne yaparsınız, yazıhanemde geçinip gidiyorum işte... Tedbir şart.
- FRANCAISE - (Hayret etmiş rolünde.)
Yazıhanede mi dediniz ?
- SARTONİ - Evet, yazıhanem dedim. Kocanız size mesleğimi söylemedi mi?
- FRANCAISE - Hayır...
- SARTONİ - (Kurumlu.) Avukatım, Paris, Franklen sokak, 16- bölgede.
- FRANCAISE - Avukat ? (Birden çok memnun görünür.) Avukat ha?
- SARTONİ - Evet.
- FRANCAISE - (Ona doğru gider.) Amen ne iyi.
- SARTONİ - Çok nazıksınız.
- FRANCAISE - Avukat olabileceğiniz hiç sklıma gelmezdi doğrusu.. Kocamla beraber oyun salonlarına devam ettiğinizi görünce...
- SARTONİ - (Esprili.) Avukat olmak, erkek olmaya engel değildir. Ben de ne yazık ki zaafı olan bir erkeğim, ama Allaha şükür, şerefli bir avukatım. Zaten onun için dengemi korumakta zorluk çekiyorum ya... Yani mali dengemi demek istiyorum.
- FRANCAISE - (Gözleri parlar.)
Yoksa bu günlerde paradan yane sıkıntınız mı var?
- SARTONİ - (Biraz utanmıştır.)
Oh... geçici sıkıntılar bunlar... Bono üzerinde durmanın sebebi de bu zaten. Beni bağışlayın.
- FRANCAISE - Bakın iyi bir tesadüf, ben de size mükemmel bir iş teklif edeceğim.
- SARTONİ - (Kulak kesilir.)
Mükemmel bir iş mi? Ne çeşit bir iş acaba?
- FRANCAISE - Otursanız.
- (Her ikisi de yüzlerinde donmuş bir gülümseme, her ikisi de birbirlerine karşı tetikte otururlar.)

- SARTONİ - Ne çeşit bir iş ?
- FRANCAISE - Şöyle pullu mullu, kitaba uygun bir delil tespiti işi, yapabilirsiniz değil mi ?
- SARTONİ - Tabii. Yıl boyunca yaptığım şey bu zaten, Muhterem Madam.
- FRANCAISE - Kocam beni dövüyor, paramı çalıyor, biliyorsunuz, gözlerinizle de gördünüz. Bunlara tamk olduğunuzu yazılı olarak tanzim edebilir misiniz ?
- SARTONİ - A... Maalesef, ben buraya dost olarak geldim, Avukat olarak değil... çok üzgünüm.
- FRANCAISE - Sizi anlıyorum, anladığım için de daha basit bir çözüm yolu hazırladım.
- SARTONİ - O daha iyi.
- FRANCAISE - Richard'la ben... boşanacağız. Bütün suçu ben yükleniyorum. Sizden formaliteleri yerine getirmenizi istiyorum.
- SARTONİ - Boşanma mı ?
- FRANCAISE - Evet.
- SARTONİ - (Açık ve alaylı.)
Özür dilerim, ama, boşanma, her iki tarafın da rızasıyla olur. Richard size böyle bir kağıt imzeler mi? Pek zannetmem.
- FRANCAISE - Şüphemiz olmasın. Tamamiyle anlaşmış durumdayız. bunu size kendisi de açıklayacak. İnanın bana.
- SARTONİ - (İnanmış) A... Öyleyse..bravo... ama bu boşanma, her halde pahalıya mal olacak.
(Alaylı göz kırpar.)
- FRANCAISE - Özgürlüğe peha biçilmez... Siz ne zaman formaliteleri hazırlayabilirsiniz ? Ne kadar erken olursa, o kadar iyi.
- SARTONİ - (Memnun ve yaltakçı.)
Hemen öğleden sonra, ister misiniz?
- FRANCAISE - Çok iyi, üç saat vaktim var, Richard'ı hazırlamak.
(Odaya bir göz atar.) Yani kesin kararını verdirmek için... demek istiyorum.
- SARTONİ - Buna çok memnun oldum. Sizi uzun uzun mahkemelere gitmekten kurtaracağım, imzelerinizi alır almaz, dosyanızı boşanma işlerinde ihtissası olan bir arkadaşşıma götüreceğim... işinin ehli bir adamdır... Bir çırpıda halleder.
(Ellerini oğuşturur ve saatine bakarak neticeye varır.)
Saat ondörtte kağıtlar yanımda olacak.
- FRANCAISE - Benim de çek defterim yanımda olacak. Onu zaten hep yanımda taşıırım.
- SARTONİ - Muhterem Madam. Size çayranlık duymaktan kendimi alamıyorum. Din buredan ayrılırken mutsuz bir kadın, bir kurban bırakmıştım, size acıydum şerefsizim, ama birden bire karşımda kararlı gerçekçi bir kadın buluyorum.
- FRANCAISE - Gerçekten, dündenberi olaylara karşı koymak için gerekli ve benim şimdiye kadar yoksun

- SARTONİ - Tebrik ederim sizi. (Eğilerek.) birazdan görüşeceğiz. Tam saat on dörtte buradayım. Randevularımda dakika sektirmem.
- FRANCAISE - Ne güzel iş ahlakı.
- SARTONİ - (Elini öperek.) Ama zaatları olan bir erkek olmak avukatlığa engel değildir ki.
(Uzaklaşır ve gözden kaybolur, Louis'le Michel eşşığına inerler.)
- FRANCAISE - Duydunuz mu?
- LOUISE - Evet, ikimiz de kulağımızı kapıya yapıştırmıştık.
- FRANCAISE - Böylece, bu akşam hiç bir kenuni engel olmadan, Üçümüz de pılımızı partımızı toplayıp buradan gideceğiz.
- LOUISE - Mükemmel.
- MICHEL - (Korkudan kanı tepesine çıkmış)
Aman Allahım... Aman Allahım...
- LOUISE - Aman Allahım. Aman Allahım. Başka bir şey bilmez misin sen? Biraz önce Sartoni'nin önünde rengin yemyenildi. Kendine gel. Allahtan seni yukarı çıkardık ta...
- FRANCAISE - (Siyasi.) Hadi, hadi Louise, Michel'i hırpalama. Mösyö Sartoni birden geliverince şaşaladı. Bence gene de iyi idare etti.
- MICHEL - Ya... Gördün mü?
- FRANCAISE - Biraz bocalaması normal. Zaten avukat şaşkınlığımızı sarhoşluğunuza verdi...
- MICHEL - Aman iyi iyi... Ama biraz sonra kağıtlarıyla gelecek, Allah vere de Richard rolünü iyi yapabilsen. Başarabilsem.
- FRANCAISE - Tabii yapacaksınız. Mösyö Sartoni'nin, nasıl kuşkulandırmadan sizi Richard zennettiğini gördünüz. Tehlike kalmadı, en zor tarafını atlattık.
- MICHEL - Daha düşünürken hasta oluyorum. (Oturur.)
- FRANCAISE - Ben size bir reçete yazacağım, Michel'ciğim.
- MICHEL - Reçete mi ?
- FRANCAISE - (Çek defterini açar, yazar ve çeki koparır.)
İşte anlaşmamızın ilk çeki.
- LOUISE - Teşekkür ederim, Madam. (Alır ve okur.)
Mükemmel. 'Hamiline' bizi ele vermez.
- FRANCAISE - Şimdi, Mösyö Sartoni dönünce oynayacağımız sahneyi tertipleylim.
- LOUISE - A... O zaman ikinci çekimizi de verin, Madam. Dersin başlangıcında vermeyi vadettiğinizi.
- FRANCAISE - Özür dilerim.
(Louise'e biraz alaylı bakışla baker ve ikinci çeki yazar.)
- LOUISE - Zararı yok madam.

(Louise, Michel'e zafer kazamış gibi bakar, Michel ona fazla ileri gittiğini belirten bir işaret yapar, Louise kesin olarak belirtir.)

LOUISE - Gene 'hamiline' yazıyorsunuz tabii...

FRANCAISE - (Çeki koparır ama, Louise elini uzatırken gülümser)
Yö... Bu Michel'in. Haketti doğrusu.
(Çeki, affalamış olan Michel'e uzatır.)

MICHEL - Yok, hayır, ben...

FRANCAISE - Ben öyle istiyorum. Size cesaret verir.

MICHEL - Peki...öyleyse... teşekkür ederim.
(Memnun çeki alır.)

LOUISE - (Canı sıkılmış ve endişeli)
İyi ya. Mademki öyle. Ama sakın kaybetme ha.

MICHEL - Oh...
(Benzil bir memnunluk ifade eden bir gülümseyişle çeki cebine koyar.)

FRANCAISE - (Keyiflerini yerine getirmek için)
Sartoni gelmeden üçüncü çeki vereceğim. Gittikten sonra da dördüncüyü.

LOUISE - (Yüzü gülmüştür.) Ah. Çok iyi. Önceden kararlaştırdığımız gibi.

MICHEL - A...Hayır... Bu kadarı fazla.

LOUISE - Nasıl fazla? Hiç fazla olur mu?

MICHEL - ...demek istiyorum ki: Fazla para beni korkutur.

FRANCAISE - Korkmayın Michel... vicdanınız da sızlamasın.
İkinizin sayesinde Richard'den boşanarak hayatım kurtulacak. Ben bunu takdir ediyorum.

LOUISE - Doğrusu madam, o uğursuz avukatı mükemmel kandırdınız. Şaşırdım kaldım.

FRANCAISE- Kendim de şaştım. Ama bir Çin stesözünün dediği gibi: Korku, sümüklü böceğe kenat taktırır.mış, Haydi elimizi çabuk tutalım, iyi hazırlanmamız için ancak üç saat vaktimiz var... Michel, siz hemen Richard'ın odasına çıkın. Dolabını açın ve tepeden tırnağa onun elbiselerini giyin.

MICHEL - Olur, olur.
(Gözlüğünü takar, merdivenlerden çıkmağa başlar, sonra durur ve döner.)
Nasıl giyineyim ?

FRANCAISE- A... Bu saatte? Tabii spor giyineceksiniz. Biliyorsunuz...

MICHEL - Bu saatte... biliyorsunuz... Ben cezaevinde onbir ay kaldım... Zerafet, saatte göre giyinmek kim? ben kim?

(Söylenerek yukarı çıkar, üst katta kapı çarpar.)

LOUISE - Kandırmak kolay olmadı.

FRANCAISE- Bana destek olduğun için sana çok teşekkür ederim Louise. Sen olmasaydın bu mert adam, hiç bir zaman Richard rolünü oynamayı kabul etmezdi.

LOUISE - (Pratik) Çıkarlarımız mühterek.

- FRANCAISE - Şimdi, Mösyö Sartoni'nin gelişini hazırlıyalım.. Evvela...
- (Bir çiğlık atar.)
- Yalverırım, Michel elini sersin. Unutma sakın.
- LOUISE - Ay...Ödüm patladı. Bana güvenin. Şimdi ilgilenirim.
- (Bir çekmece açar, bir makas ve rulo halinde bir flaster çıkarır ve yirmi santimetre uzunluğunda bir parça kesmeğe hazırlanır. Bu sırada telefon çalar, Francaise açar, Louise dinler)
- FRANCAISE - Alo? Evet burası... (Louise'e) Le büş dü ron. O? Richard... (Kısa bir süre) Teşekkür ederim, dinliyorum. Aaaa... Richard. Günaydın. Niye telefon ediyorsun? Hayır, hiç bir yenilik yok burada... Arkadaşın mösyö sartoni geldi. Sana Bir buçuk milyonu getirdi. A... Çok komik. Sesin iyi gelmiyor... Etrafında gürültü var... Nereden telefon ediyorsun? Mrinyan hava alanından mı? (Kısa bir sessizlik) Louise, onbeş dakika içinde Paris'e uçuyor.
- LOUISE - Yalan.
- FRANCAISE - (Sesini ayarlar.) Niye böyle alelacele dünüyorsun...? Peki... Öyleyse ben... Ben Louise'ye söylerim, öğle yemeğini saat birde hazır etsin, her zaman ki gibi... Öyle, sürpriz oldu doğrusu.. Tabii çok memnunum... Birazdan görüşürüz... Ben de...
- (Telefonu kapar)
- LOUISE - Ne diyor ?
- FRANCAISE - İki saate kadar burada olacakmış.
- LOUISE - Neden ?
- FRANCAISE - Bilmem, telaşlı bir hali vardı... Döndüğünde anlatırım dedi...
- LOUISE - Felaket...
- FRANCAISE - (Telaşlı) Richard iki saate kadar burada olacak.. (İki kadın bu havadisın etkisiyle dersemlemiş, birbirlerine bakakalırlar.)
- LOUISE - Michel'le ikimiz hemen kaçalım... Üstad Sartoniye telefon edin gelmesin...
- FRANCAISE - (Birden enerjik) Yo...hayır...Kat'iyen...hayır... Planımız çok güzel düzenlendi, vazgeçemem.
- LOUISE - Ne yapabilirsiniz? Mösyö Richard geliyor. Kaçan kurtukur. Cin fikirlidir. Hemen bir şeyler sezinleyiverir. Evi başımıza yıkar...
- FRANCAISE - Hayır, Richard hiç bir şey yapamıyacak... Evvela onu gayet sakin karşılayacağım...sonra....
- LOUISE - Sonra ne ? Hi... hiç...
- FRANCAISE - (Hemen bir şeyler düşünür.) Onu zararsız hale getirmek için bir çare bulmalıyım... Mutleka bulmalıyım.
- LOUISE - Zararsız mı? Nasıl?

- FRANCAISE - Dur odamda uyku ilacı var...evet tamam, gelir gelmez... İçkisini isteyecek...her zaman olduğu gibi...o zaman... pıt içine...
- LOUISE - Ne?
- FRANCAISE - Kuvvetli bir doz. Oyuyunca sürükler, mutfağa kapatırız...
- LOUISE - (Teleşli.) Oh, hiç bir şey değil gibi. Peynir ekmek yer gibi.
- FRANCAISE - Sonuç: Planımızda hiç bir değişiklik yok. Tehlike daha da azaldı.
- LOUISE - Nasıl oluyor da tehlike azalıyor ?
- FRANCAISE - Evet. Aslına bakarsan Richard'ın bu telefonu bir lutf oldu. Bir evvelki uçağa binseydi, biz tam komediyi oynarken baskın yapacaktı. Sartoni gelmeden onu zararsız hale getirirsem, kesin olarak şans bize gülüyor... ~~Hayır mı?~~ Doğru muyum ?
- LOUISE - (Bu gözü peklik karşısında güven duymuştur.) Oh, şüphesiz Madam,
- FRANCAISE - Haydi, Louise, şimdi her şey normalmiş gibi yemeği hazırla.
- LOUISE - Ah la la la la.....
- FRANCAISE - Bu la la la la'lerden moralinin düşük olduğunu mu çıkarayım ?
- LOUISE - Eh, onun gibi. Onu nasıl yükseltsem acaba?
- FRANCAISE - Gayet basit. Çeklerini düşün.
- LOUISE - (Gösleri parlak) Haklısınız, geçti.
(Mutfağa doğru atılır, ama birden telaşla döner gelir, alnına vurur.) Ah, Ah. Ya Michel?
- FRANCAISE - Ne var? Bütün bunlardan ona ne?
- LOUISE - Şaka mı ediyorsunuz? Richard'ın yola çıktığını duyarsa çıkışına döner ve o anda tavşan gibi arkasına bakmadan kaçar. Ben bilmez miyim onu.
(Düşünür.) Öte yandan Richard'ın dönüşünü ondan saklamak ta çok tehlikeli. Ne yapacağız? Neye karar vereceğiz?
- FRANCAISE - Ona gerçeği söylemeliyiz. İyice de sarhoş ederiz. Bu işin yürütmesi lazım. Bütün gücünle bana yardım edeceksin Louise.
- LOUISE - Feki, elimden geleni yapacağım.
- FRANCAISE - Dikkat, geliyor.
(Gerçekten de kapının çarptığı duyulur ve Michel, Richard'ın bir kostümünü giymiş olarak merdivenlerden iner, ama kostüm üzerine biraz boldur, özellikle onu güzel taşıma sanatına sahip değildir.)
- NOT: İki rolü oynayacak aktör için biraz bol bir elbise yaptırmak lazımdır. Bu suretle Michel seyircilere Richard'dan daha zayıf görünecektir.)

- ~~MICHEL~~
MICHEL - İçinde yüzüyorum. Değil mi? Hı ?
- FRANCAISE - Oldu, oldu. Çok iyi.
- LICHEL - Gerçekte, benim yaptım Richard'inkinden çok başkadır.
- LOUISE - Ceketinin önünü açık bırak, ha şöyle.. Otur bakayım. Azıcık kendine güvenin geldi mi ?
- MICHEL - Yavaş yavaş geliyor. Bakın,
(Richard'ı taklit ederek yapma serbest bir tavırla bacak bacak üstüne atar.)
Nesıl, hı ?
- FRANCAISE - A... Gerçekten çok iyisiniz. Bravo Michel...
Ama gözlüğünüzü çıkarmanız lazım.
(Gözlüğünü alır.) Mükemmel.
- LOUISE - Bunu da al tamam olsun.
(Michel'in ağızına bir sigarillo verir.)
- MICHEL - Tütün sevmem, öksürtür beni. ...
- LOUISE - Merak etme. Sigardan üç nefes ve bir imza... Sonra zengin olduk gitti.
(Sigarilloyu yeker.)
- FRANCAISE - Aman Allahım. İmzası. Richard'ın imzasını aynen taklit edebilecek misiniz ?
- MICHEL - A...tabii... bir şey değil, o. Ömünülecek şey değil ama, çoğu zaman Richard çekleri kendi yerine bana ciro ettirirdi... İşte bakın.
(Bir kağıt ve bir kalem alarak bir paraf atar.)
Tamam mı ?
- FRANCAISE - Tamam... Gerçi sizin H'niz biraz fazla büyük... S'de fazla okunaklı ama...
- MICHEL - Ya? Alın öyleyse. (Yeni bir imza.)
- LOUISE - (O da baker.)
Yok ismin altındaki çizgi daha uzun.
- MICHEL - Anladım.
(Üçüncü imza.. İki kadın da pek tatmin olmamıştır.)
- FRANCAISE - Mükemmel... Yeni mükemmel yakın.
- LOUISE - Allahtan daha çalışacak vaktin var. İş ciddi tutulmalı.
- MICHEL - Evet. (İmzalara bakarak.) Tuhaf şey, bana kalırsa imzam Richard'inkine benzedi bile... Her zaman her yerde Richard'ı taklit etmek isterdim.
- (İki kadın birbirlerine danışır gibi bakışırlar, sonra kararlarını verirler.)
- FRANCAISE - (Temkinli) Küçük bir değişiklik oldu... Yo... size ait değil...
- LOUISE - Hayır, hayır. Sena ait değil. Senin için hiç bir değişiklik yok.
- MICHEL - Eese... Peki nedir ?
- FRANCAISE - Aşşşı yukarı... iki saate kadar Richard burada

(Michel, sigardan boğularak, dehşet içinde, ağız dili birbirine dolanarak yerinden sıçrar. Louise enerjik bir hareketle onu tekrar koltuğuna oturtur.)

- LOUISE - Aaa... Bu bitmez tükenmez titremeleri bırak artık. Richard'ın tehlikeli olması uzun sürmeyecek.
- FRANCAISI - Ona bir uyku ilacı vereceğiz. Zararsız hale gelecek, mutfaka saklıyacağız.
- LOUISE - Görüyorsun, işten değil.
- FRANCAISE - Sizin için değişen bir şey yok.
- MICHEL - (Sızlanarak.)
Ben size söylüyeyim, bu işin sonu kötü.
- FRANCAISE - Yok canım.
- MICHEL - Ne olursa olsun, Richard'a ilaç verdiğiniz zaman ben burada bulunmak istemiyorum.
- LOUISE - Tamam, tamam, her şey olup bittikten sonra ben seni çağıracağım.
- MICHEL - Ben bahçenin dibindeki dut ağaçlarının arkasına, kuyunun yambasına, sarmaşıkların altına saklanacağım... Oraları iyi bilirim.
- LOUISE - Oldu. Büyük bir battaniye de el yanına. Üstün kirlenmesin.
- MICHEL - Ya, öyle mi? Sen karışma bana.
- FRANCAISE - Hadi, çocuklar, vakit kaybetmiyelim. Mösyö Sartoni gelince ne söyleyeceğinizi ve ne yapacağınızı kararlaştıralım.
(Direktif vermeğe başlar.)
Michel, Çok rahat ve zafer kazanmış bir eda ile yazı masasına, sigaranız ağızınızda. Teşekkür ederim.
(Michel'i kararlaştırılan yere yerleştirir.)
Louise, sen mutfak kapısının eşiğindesin.... elinde tepsi.
- LOUISE - Neden ?
- FRANCAISI - Bize kahve getireceksin. Makul.
- LOUISE - A... anlıyorum.
- FRANCAISE - İşte tepsin.
(Tepsi diye eline bir dergi verir.)
Üçümüzün gevezelik etmekte olduğumuzu farz edin.
(Konuşuyormuş gibi mimikler yapar.)
Bla bla bla... Mükemmel kahve geldi. Teşekkür ederim.
(Birden terasa doğru bakar ve fırlayarak bağırır.)
Buyurun üstadım.
- LOUISE - (Dehşet içinde elinden dergiyi bırakır.)
Aaaaa.....

MICHEL - (Kanığe kapılmış ayağa kalkar ve kaçmak ister.)
Geldi mi?

FRANCAISE - (Sabırsızlanır.) Yok canım. Geldiğini farzediyorum... prova yapıyoruz sadece.

(Louise'nin telega elinden bıraktığı dergiyi görür.) Kahve yere düştü. Bu kadar şaşırcağın ne var? Yerlerinizi alın ve beni iyi izleyin.

(Louise ve Michel itaat ederler, Francaise komediye devam eder.)

Muhterem Üstadım. Saat on dört. Ne kadar sözünüze bağışlanmaz. İçeri girsenize... buyurun oturun... Bu dostça boşanmanın gerçekleşmesi için, Richard'ın kimisinin imzalayacağımız bütün evrakı getirdiniz mi?... Çok teşekkür ederim... Hava ne güzel değil mi? İşte sevgilim şurayı imzalayacaksınız... Richard, hiç bir itirazın yok değil mi?

(Bütün bunları kendi kendine cynar, Michel ve Louise hayretle bakerlar.)

Richard, bir itirazın yok değil mi?

(Michel'in susması karşısında sinirlenir ve yazı masasına yumruğu ile vurur.)

Konuşsanıza canım, bir kelime söyleyin. Yoruluyorum. Tükeniyorum... ikiniz de karşımda mumya gibi kaskatı duruyorsunuz.

(Öfkelendiğine hemen pişman olur.)

Bağışlayın beni... benim de biraz... sinirlerim bozuk...

MICHEL - (Sıkılgan.) Ne söylüyeyim? Cümleleri öğretin bana.

FRANCAISE - (Çabuk fakat seçik konuşur.)

Dikket. Müseyit Sartoni'yi, özellikle Richard'ın sıhhi durumunun iyi olduğuna tamamıyla inandıracak bir kaç şey söylemeniz şart. Sonra, bir evvelki gelişinde biraz... 'dut' gibi olduğunuzu söylemeniz lazım. Richard'ın her zaman kullandığı bir sözdür ama şimdi çok iyi olduğunuzu, biraz kestirdikten sonra... "Gül gibi taze" uyandıranızı...

MICHEL - Pekî anladım. "gül gibi taze"...

FRANCAISE- (Devam eder.) Ona boşanmamızdan...artık gülünç bir hal olan her günlük kavgalarımızdan Vs... söz edeceksiniz.. Nereye imza atacağınızı sorarsanız, ve de...

MICHEL - Yavaş, yavaş. Hepsini birden söylemeyin lütfen... Azar azar...

FRANCAISE- Pekî. Şimdi ben Sartoni'yim... Sen de "Louise'e bensiin.

(Kapıya gider ve serbest bir tavırla Sartoni'yi cynar, Louise'nin elini öper.)

Sizi rahatlatmıyorum ya Madam?

- LOUISE - (Biraz ürtmüş.) Hayır...Mösyö...
- FRANCAISE - (Michel'e) Richard'cığım, Nasılsınız?
(Sinirlenir.) Nasılsınız?
- MICHEL - Eh... iyi... fena değil.
- FRANCAISE - Hayır."daha iyiyim, çok daha iyiyim, hatta çok iyiyim"
- MICHEL - Evet, özür dilerim.
- FRANCAISE - (Telaffuzu düzelterek.) Özür dilerim.
- MICHEL - Evet...çünkü bu sabah biraz...(Kelimeyi arar.)
Biraz...biraz...biraz.
- LOUISE - (Fıslar.) Dut'tum.
- MICHEL - Duttum. Biraz fazla kaçırılmışım.. ama şimdi...
azıcık kestirdim...
(Kelimeleri arar, sonra birden hatırlar ve gururla söyler:) Gül gibi tazeyim.
(Sigaradan bir nefes çeker, birden boğulur gibi olur, iki kadın birbirine endişeyle bakarlar.)

S e h n e k a r a r ı r .

İKİNCİ PERDENİN SONU,
HEMEN ÜÇÜNCÜ PERDE BAŞLAR.

ÜÇÜNCÜ PERDE

(Bir saat sonra, Michel, Francaise'le Louise'nin önünde rolünü oynamaktadır. Büyük ilerleme yapmış görünür.)

MICHEL - Günaydın, Mösyö Sarteni. Nasılsınız? Özür dilerim.. Çünkü son ziyaretinizde biraz 'duttum'. Azıcık kestirdim... ve şimdi görüyorsunuz :
"Gül gibi tazeyim"... Nasıl? Evet, dostum, karar verdim. Karımdan boşanıyorum. Kevge etmediğimiz gün yok, artık gülünç ve...haysiyet kırıcı oluyor. Oturalım...Teşekkür ederim. Nereye imza atayım? Mükemmel... Şimdi sıra sana geldi sevgilim... Hiç şüphe yok ki, evliliğin en iyi tarafı... boşanmak.

(Rahatlanmış, oldukça değişmiş, odanın içinde gidip gelir. Şimdi gerçekten, hemen hemen Richard'ın aynıdır. Rolünün tümünü serbestçe söylemiştir. Sigarillosundan bir kaç nefes çeker, ama ne yazık ki yine öksürür. Bununla beraber zafer kazanmış bir ede ile yerine oturur.)

FRANCAISE - (Çok memnun.) Michel, bravo.

LOUISE - (Tasdik eder.) Yemansın, vallahe. Bir an, önümde Richard'ı gördüm sanki.

FRANCAISE - Mösyö Sarteni şahane aldanacak.Michel, tekrik ederim sizi.

MICHEL - (Kurumlu.) Aman canım, atla deve değil ya bu. (Ama birden dehşete kapılır, gene eski Michel olur.) Saat kaç?

LOUISE - (Endişeli.) 15 dakika var.

FRANCAISE - Dikket. Vaktimiz sona eriyor. Richard'ın yirmi dakika önce Orly'e inmiş olması lazım. Uyku hep-lerim, çabuk.

(Merdivenleri koşarak çıkar, kapıyı kapamadan gözden kaybolur, odadan konuşacaktır.)

LOUISE - Asıl işi size kaldı, Madam, şimdi...

FRANCAISE'nin SESİ - Tabii, tabii...

MICHEL - (Titreyerek gözlüğünü takar.)
Gidip bahçenin bir köşesine saklansam mı?
Ne dersin?

LOUISE - Evet, evet...

MICHEL - Bana ihtiyacınız olurse çağırırız. Hi ?

LOUISE - Evet, evet...

MICHEL - Daha önce çağırmayın.

LOUISE - Hayır, hayır...

MICHEL - (Francaise'ye bağırır.)
İyi şanslar madam,

FRANCAISE'nin SESİ - Size de Michel

MICHEL - Teşekkür ederim... Aman kendine dikkat et, Louise.

LOUISE - Söz... Mahzene saklansan daha iyi olmaz mı?

MICHEL - (Tiksinti ile.)

Yo... Teşekkür ederim. Lafa bak, hapisshabeden çıktığım gün, mahzene kapancakmışım.

(Terasın korkuluğundan atlayarak yeşillikler arasında kaybolur.)

FRANCAISE - (Merdivenden görünür.)

Oldu... uyku haplerini buldum...daha fazla vakit kaybetmiyelim...

(Hap tüpünü Louise'ye gösterir.)

Bu çok kuvvetli bir uyuşturucu... Bir tane aldı mı, beş dakika sonra...tamam...

LOUISE - Ben sizin yerinizde olsam, Madam, bütün tüpü yuttururum, daha sağlam olur...

FRANCAISE - Dikkatli olalım, Richard viskisini her zaman susuz içer. Yalnız buz koyar... Buz hazırladın mı? ... Çabuk ol.

(Louise mutfaka gider, Francaise barı, viskiyi, bardakları vs.yi hazırlar... Louise elinde bir buz kvasıyla döner gelir.)

Teşekkür ederim. Tek ve son bir problemimiz daha var... Uyku hapı çabuk ve belli olmadan eriyecek mi? Bütün tehlike burada Louise, sende bir deneme yapalım. İşte bardak... sana viski veriyorum... içine buzu starken, el çabukluğu ile, hapla içine kaydırıveriyorum... Hop... Hiç bir şey görmedin değil mi?

LOUISE - Doğrusunu isterseniz madam, benim yargımın değeri olmaz, ben biliyorum.

FRANCAISE - (Bardaka daha yakından bakarlar.)

Her şey normal görünüyor.

LOUISE - Hap köpük yapmadan eridi, sağılacak şey. (Çok memnundurlar.)

FRANCAISE - Bir önemli şey daha var...Nesil...

(O sırada keyifli keyifli klakson çalarak bahçeye giren ve çakıllar üzerinde fren yapan bir arabanın sesi duyulur. Arabanın kapısı çarpar. Ve Richard'ın uzaktan bağırdağı duyulur.)

RICHARD'ın SESİ - Huhu, sevgili...Vs...

FRANCAISE - Ne çabuk geldi.

(İki kadın peniçe kaxılmıştır. Louise tecrübe bardağı ile mutfaka kaçarken şeytanı uzaklaştırmak için iki permaşını birbiri üzerine bindirmeyi de unutmaz. Francaise gidip puf'un üzerine oturur, Richard gülümsüyerek içeri girer, ağzında hiç ek-sik etmediği sigarillosu vardır. Eli yeni bir sargı ile sarılıdır. Valizini ve perdesüsünü bırakır.)

RICHARD - Kocacığın söyleyecek bir şeyin yok mu?

- FRANCAISE - (Gülümseyerek ona doğru gider.) Günaydın.
- RICHARD - Günaydın. Günaydın. (Onu öper.) Aaaaah.
Harikulade bir seyahat oldu... Uçak on dakika
erken kalktı.
- FRANCAISE - Ne iyi olmuş.
- RICHARD - Hisse menetlerimi satmakta ne kadar güçlük çektim
ğimi bilsen, Neyse oldu. Hayatımız yeni baştan
düzene girecek. Oh.? İnsanın evine kavuşması ne
güzel şey.
(Kendisini arkasındaki kanepeye atar.)
- FRANCAISE - Ah, heklisin. Evin...karın ve... daha da iyisi...
her zamanki viskiciğin. Her istediğini elde et-
miş mutlu bir adamsın.
(Berdeğe viski doldurmak için bara gider.)
Marsilya'dan niye bu kadar çabuk döndün?
- RICHARD - Sana doğrusunu söylüyeyim sevgilim...Dün akşam
yeşil çuhanın atrofında bir korsikalıyla aramızda
küçük bir olay geçti...Bu zarif adam, Bouches du
Rhone'u terketmemi ricaetti benden. Sözünü
kırmağa gönlüm razı olmadı, çünkü öyle kibarcas
söyledi ki... Hava da bir korsikalıyı dışarıya
atamayacak kadar kötü ve yağmurluydu... Ben de
firsattan yararlandım... Hem burada kendimi o
kadar iyi hissediyorum ki. Sen benim kocuyucu
meleşimsin.
- FRANCAISE - (Berdeğe ilacı atmıştır, uzater.) Öyle. Al vis-
kini... tam senin istediğin gibi. Tuzsuz ve adam
skilli buzlu.
- RICHARD - Sen bir meleksin...ama...Hayır. Teşekkür ederim.
- FRANCAISE - (Olduğu yerde mihlanmıştır.) Sahi mi?...
Birden bire pek uslanıvermişsin. Nasıl oldu?
- RICHARD - Marsilya'da pensumanımı yapan tabib, antibiyotik
verdi ve alkolü yasakladı.
- FRANCAISE - Ya? Yeran hale acıyor mu?
- RICHARD - (Bandaajlı elini göstererek.)
Hafif bir iltihaplanma olmuş. Zonkluyor. Onun
için viski yok.
- FRANCAISE - Yezik...berdeği hazırlamıştım.
- RICHARD - Öyleyse sen iç. Sıhhatime.
- FRANCAISE - Yok cahım... Ben kim alkol kim?... Aldırma
içiver şunu... Bu akşamdan sonra içki rejimine
girersin...Al...süre hemen yemeğe otururuz...
- RICHARD - Ah, seni...beni baştan çıkarıyorsun. Boş ver
elimi isterlerse kessinler.
(Berdeği alır, Francaise rahat bir nefes alır.)
Sen de benimle bir şey içmez misin ?
- FRANCAISE- Bir demlecek...

(Kalkar ve bara gider, kocasıyla tokuşturmak için bir bardağın dibine çok az viski koyar.)

Kavuşmamıza.

(Hepsini bir nefeste içer ve kocasına bakar, Richard, bardağı dudakların götürürken birden durur. Çünkü yazı masasının üzerinde bir buçuk milyonu görmüştür.)

RICHARD - Aaaa. Benim bir buçuk milyonum.

(Yazı masasına gider, bardağını masanın üzerine koyar ve sevinçle parayı saymağa başlar.)

FRANCAISE- Senin Arjantinli gelmedi.

RICHARD - Telefona edeceğim, zahmet etmesin. Bu akşam kulübüne kadar gider götürürüm...

(Parayı tek eliyle saymak zorunda olduğu için köpürür.)

Hay Allah belasını versin, elim ağrıyor. Tek elimle beceremiyorum. Söz dinleyeyim, hadi yarım yarıya.

(Bardağını alır, yarısını karısının bardağına boşaltır, Francaise şaşkındır.) Çiğcin sevgilim.

FRANCAISE - (Lafı değiştirerek içmek tehlikesini önlemeğe çalışır.)

Parayı saymadın.

RICHARD - Güvenim var.

FRANCAISE - Öyleyse bir çekmeye yerleştir. Louise içeri girebilir.

RICHARD - Haklısın. (Arkasını döner çekmeye koyar, o sırada Francaise bardağındaki bütün içkiyi çabucak buz kovağına döker, Richard dönerken boş bardağı dudaklarına götürür, böylece içkisini bir nefeste içiyormuş gibi yapar.)

RICHARD - (Islık çalarak.)

Sen de içtin mi içersin yani...

FRANCAISE - Amen canım, bütün iş ilk yudumda.

(Bardağı bırakır.)

RICHARD - Eh, medem ki başledin, benim bardağımı da bitiriver... Elim sana teşekkür eder. Al.

(İleğli bardağını Francaise'nin eline verir, Francaise'nin teğli yüzü.)

Haydi içsene.

FRANCAISE - Yc, hayır, fazla gelir.

RICHARD - İçsene benim viskimi. İsviçre'li Jekond'unun çerçevesinden düşüp yere yuvarlandığını görmek pek hoşuma gidecek. Hadi iç.

(Dürtükler.) İç...

FRANCAISE- Bırak beni. Ne çuylursun? Niye beni içmeğe zorluyorsun?

RICHARD - Güleyim diye. Sen içerken gülmek geliyor. Hadi güldür beni

FRANCAISE - Hayır.

RICHARD - (Kötü kötü bakar.) Gülmek istiyorum. İç şunu diyorum sana.

(Karısını omuzlarından yakalar ve zorla bardağı içirir, sonra, memnun, içten güler.)

Halini bir görseydin. Çok çekiciydi. İskoçyalı bir viskiyle İsviçreli bir midenin çarpışması.

(Francaise yuttuğu uyku ilacının etkisini azaltmak için bir maden suyu şişesine saldırır ve kocaman bir bardak içer.)

O, viskiye su katıyorsun. Vah zavallı sevgilim, sen kat'iyen içmeyi bilmiyorsun. Ama Allah'tan çek imzalamayı biliyorsun.

(Gülerek valizini ve pardesüsünü alır, odasına çıkar, gözden kaybolur. Louise sessizce mutfaktan gelir, iki kadın alçak sesle konuşurlar.)

LOUISE - Viskiye ilaç ettiniz mi?

FRANCAISE- Evet.

LOUISE - İçti mi?

FRANCAISE- Hayır... ben içtim.

LOUISE - Aaaa... Ne yapacaksınız şimdi?

FRANCAISE- Elimden geleni.

LOUISE - Çabuk olun. Misyö Sertoni nereden ise gelecek.

(Birden yüksek sesle konuşmağa başlarlar, çünkü Richard'ın aşağı indiği duyulur.)

LOUISE - Sofrayı nereye kurayım madem?

FRANCAISE- Terasse kursan, hava güzel.

RICHARD - (İçeri girer.) Günaydın Louise...

LOUISE - Günaydın Misyö. Seyahatiniz iyi geçti mi?

RICHARD - Çok. Neler hazırladın bugün bize?

LOUISE - Çiy sebzeler, şatobriyan, salata, küçük bir şişe Beajclaisx..."bejcle"

RICHARD - Baylırım.

FRANCAISE- (Teleğli) Sahi aperatif olarak bir bardak bejcle içer misin? Doktor viskiyi yasek etti... Ama iyi bir şarap hiç de alkcl sayılmaz... Ne dersiniz?

RICHARD - Ocur, memnuniyetle.

FRANCAISE- (Gene ümitlenir.) Şişeyi aç, Louise ve bana getir, servisi ben yapacağım.

Louise, itaatkar, başıyla evet diyerek çıkar, bu arada Richard sigarasını tablaya koymak için sehpaye yaklaşmıştır. Birden aynı tablaya Michel'in birectiği sigarı görerek ürperir.)

RICHARD - Bu ne - bu ?

FRANCAISE- (Dehşet içinde) Senin sigarlarından biri...

RICHARD - (Sigarı koklar.) Kim içti bunu ?

FRANCAISE - Ben...

RICHARD - Hoppala.. Hem içkiye, hem sigarayamı başladın şimdi? Sen gitgide ideal kadın oluyorsun. Evet, meleğim, büyük bir gerçeği keşfediyorsun. İnsanlar kusurları için sevilirler... Bak, keyif verici maddelere alışırsan... Sena ölümsüz bir aşk vadediyorum.

(Neşeyle yeni bir sigar yakerak kanepeye oturur. Louise bacağıyla şişesiyle içeri girer. Şişeyi Francaise'ye verir. Francaise bardağı doldurur ve... el çabukluğuyla içine pat, pat, pat, üç hap atar. Sonra rahat bir tevirla bardağı Louise'nin eline verir.)

FRANCAISE - Louise, şu şarap bardağını, Mösyöye veriver.

(Louise eli titreyerek bardağı alır, heyecanını göstermemeye çalışarak, Richard'a götürür.)

RICHARD - Teşekkür ederim, Louise. Umarım ben yokken fazla sıkılmadın. Televizyonda neler seyrettin?

(Rahatça koltuğa yerleşen Richard, otomatikman elini iki yastığın arasına sokar. -birinci perdede Francaise, Fresnes hapisanesinden gelen zarfı craya saklamıştı.-)

Hı? Neler seyrettin?

LOUISE - Polisiye bir piyes...

RICHARD - Amen hiç sevmem polisiye hikayeleri. Katilin yakalanacağı daha baştan bilinir... Çok zarvedir değil mi?

(Birden Richard eline garip bir şeyin geldiğini hisseder, ve iki kadının şaşkın bakışları arasında parmaklarının ucuyla tehlikeli mektubu çıkarır.)

Bu ne kağıt parçası? Bir zarf. Boş bir zarf... Üstünde senin adın var, Louise... Posta demgesinden anlaşıldığına göre,,,dün gelmiş...nereden? (Zarfın arka tarafına bakar ve birden benzi mararır. Bir sessizlik olur.)

Occc... Demek mektup aldın

LOUISE - (Yüzü yemyeşil.) Hayır...evet...birkaç kelime... hepsi bu...

RICHARD - Zarf boş. İçindeki mektubu ortalıkta bırakmadın ümid ederim?

LOUISE - (Kendini ele verir.) Yaktım.

RICHARD - (Kulak kısılır.) Yaktın mı? Çok güzel... Mektup "nişanlımdan mıydı?

LOUISE - ...evet.

RICHARD - İyiymiş?

LOUISE - Çok iyiymiş.

RICHARD - Hap aynı yerde mi?

LOUISE - Evet.

- RICHARD - Hep memnun mu?... Niger'den? "Nige"
- LOUISE - Memnun olmayıp ta ne yapacak...
- RICHARD - Doğru, Madem memnun...NİGER'den...kalsın crada. Gelecek mektubunda selamlarımı iletmeyi unutma..
- LOUISE - Beki.
- RICHARD - Teşekkür ederim...Al şu zarfı da yakıver...
(Parmaklarının ucuyla zarfı uzatır, Louise zarfı aldığı gibi buruşturup bir top yapar önlüğünün cebine atar, Francaise uyku hapının tesisiyle birden gevşemeğe başlamıştır. Yazı-masasına dayanır, sonra hafif bir çalkılık yere oturmuş olarak düşer, Richard farkeder ve yanına gider.)
Francaise, Hasta mısın?
- FRANCAISE - (Silkelenir.) Oh... Biraz yorgunum...iyi uyumadım... şimdi geçer.
- RICHARD - Bir şey iç...kendine gelmen için. Al benim bardağımı.
(İlaçlı bardağını Francaise'nin eline tutuşturur ve dikkatle ona bakar.) Ne c? Francaise içmiyor musun? Neden ?
- FRANCAISE - Hayır... başım ağrıyor sadece...
(Bardağı yazı masasının üstüne bırakır, Richard her iki kadına da bakar ve alaylı devam eder,)
- RICHARD - Hanımlar, bir şeyler dönüyor...Evet, bilmediğim bir şeyler var havada. Francaise ya gereğinden fazla içiyorsun, ya hiç içmek istemiyorsun...
Sen, Louise...Mektubunu divanın yastıkları arasında unutuyorsun...
(Birden.) A... Buldum. Francaise tesadüfen Louise'nin mektubunu okudun ve fena halde canın sıkıldı. Öyle değil mi? Yo yo... cevap verme... Bu mektubu okuduğunu yüzünden anlıyorum. İşte büyük sır aydınlığa çıktı. Evet, sevgilim, ne yazık ki, gerçekten sabıkalı bir kardeşim var. Sana olan saygım nedeniyle varlığını senden saklamıştım. Adımızı kirleten bu serseriye c ceza az bile. Louise, ona acımak tedbirsizliğini gösterdi...
- Francaise - Evet. Doğru Richard. Sana söylemeye utandım, ama tesadüfen, istemeden Louise'in mektubunu açmış bulundum. Ama ben Bu hikâyeyi hiç bilmemiş olayım daha iyi. Beni ilgilendirmez. Bir daha bundan söz etmeyelim.
- RICHARD - Beni üzmemek istemediğin için, sana teşekkür ederim Francaise. Hadi bu anlaşmazlığı unutalım. Ve kadehlerimizi üçlü barışımızın şerefine kaldıralım. Ne dersin Louise ?
- LOUISE - (Rahatlanmış) Oh. Evet. Mōsyō.
- RICHARD - (Şeytanca.) Karım bardağını yüz vermedi Louise.. Al sen iç şunu...
(İlaçlı bardağı alır Louise'nin eline tutuşturur, Louise kıpkırmızı kesilmiştir.)
- LOUISE - (Kem..küm eder.) Hōhōhōhō....

RICHARD - İçmek istemez misin?... Kardeşimin sıhhatine...

LOUISE - Hayır.

RICHARD - Neden hayır? Ne ayıp.

LOUISE - Hayır...Yani... susamadım da...

RICHARD - (Sararı.) A... bu bardağı nedense kimse beyenmedi. Hiç kimse içmek istemiyor. Şerefsizim, bu bardakta zehir var.

LOUISE ve FRANCAISE - (Gülmek için kendilerini zorlarlar.)
A...A...

RICHARD - Sahi mi? Öyleyse bu şarabın zehirsiz olduğunu ispatlayın bana. İçin birinizden biri içsin. Hadi, hanginiz gönüllüsünüz? Yazı mı, tura mı? Atalım mı?

(İki kadının da yüzü dehşet içindedir. Richard birden koca bir kahkaha atar ve bir aktör edasıyla ilaçlı şarap bardağını buz kovasına atar.)

Benim politikam itimat etmektir.

(İki kadın birbirlerine bakarlar ve rahat bir nefes alırlar.)

LOUISE - Maseyı hazırlayayım. (Hızla çıkar.)

RICHARD - (Muhabbetle Francaise'yi kollarına alır, sinirli kaçılır.)

Cezevinde bir kardeşimin olması seni çok mu üzüyor, sevgilim?

FRANCAISE- Yc...hayır...bana ne...bırak beni...

(sendeliyerek gider, oturur. Wyku ilacı etkisini arttırmıştır.)

RICHARD - Onu zindanda çürümeğe bırakıyorum, onunla hiç ilgilenmiyorum zannetmiyorsanız her halde?

FRANCAISE - Yok canım...

RICHARD - Noel'den evvel çıkamiyacak, ama cezeevinin karşısındaki kahvenin patronuyla anlaşım. Her onbeş günde bir ona bir paket veriyor. Şerefim üzerine yemin ederim.

FRANCAISE - Bundan söz etmiyelim diyorum sana..

RICHARD - Cevabından bana inanmadığımı anlıyorum... Sana bunu ispat edeceğim...

(Telefonu alır ve bir numara çevirir.)

FRANCAISE - Kime telefon ediyorsun?

RICHARD - Sabret bir dakika, göreceksin ki zannettiğin kadar da kötü adam değilim...Duyguluyum...Alc? Alc?,, Mickey bar mı orası?...Mickey'le görüşebilir miyim? O...Mickey ben Richard Corban.

(Louise birden içeri girmiştir ve dinler.)

İşler ne alemde? Yok, söz konusu o değil? Bu hafta kardeşime iki paket ver demek için telefon ediyorum...Şefkat demerim kebarı...

(Birden telaşlanır gibi görünür.)

Ne? Ha? Yok canım? Beni işletiyor musun yoksa? Af mı? ... Ne diyorsun? Bu sabah mı? Allah, Allah? Ama buraya gelmedi. Evet...tabii...tabii... Verdiğin bilgiye teşekkür ederim, Mickey... Sana hemen bu gün küçük bir dostluk çeki gönderiyorum... İyi günler...

(Öfkeli bir hareketle telefonu kapar, sonra yavaş yavaş telefon konuşmasını sınırları fevkalade gergin dinleyen iki kadına döner.)

İşte böyle, gördüğünüz gibi kumrularım şansınız yok. En önemlisi bu... Özellikle bir hata yaptınız: geldiğimden beri bana karşı fazla nazik davrandınız, ikiniz de.

(Fis pis güler.)

Normal değildi bu.

(Sonra kirden yüzü kötüleşir ve sert bir hareketle onlara doğru ilerler, iki kadın dehşet içinde birbirlerine sskulurlar.)

Şunlara bak hele: Zavallı iki yetimcik... Şimdi özetleyelim. Michel zecaevinden çıktı. Buraya geldi. Size her şeyi anlattı. Onu tesekki ettiniz. Onu sakladınız ve sızıntı vermemeğe çalıştınız. üzülerek söyleyeyim ki üçünüz de çok kötü dakikalar geçireceksiniz. Ve c sefil, c alçak Michel de yck burada sizi savunmak için. Nereye sakladığınızı biliyorum ben. Bahçenin ta öbür ucunda, duvarın dibinde. Onun yuvası cresı. Hatta sarmaşıkların altında bir de delik yapmış, başını da ıtır çiçekleriyle örtmüştür. Çiçeğe steş edersem tam beynini dağıtırım.

(Cebinden bir tabanca çıkarır, Francaise korku ile bağıırır.)

FRANCAISE - Hayır. Bunu yapamazsın...

LOUISE - Oh. Mösyö. Merhamet edin. Hayır. Michel. Michel. Michel. Michel.

(Birden terasse fırlar ve çığlık çığlığa gözden kaybolur.)

RICHARD - Yanılmamışım...Orada. Bu çok şey bilen ve bana benzediği için debtyuna başımı derde sokan kardeşten en nihayet kurtulacağım.

(Elinde tabanca, bahçeye doğru gitmek ister, ama Francaise yolunu keser.)

Çekil yolumun üstünden...

(Onu kanepeye doğru iter.)

FRANCAISE - (Uykuda yürür gibi sendeler.)

Sana kardeşini ördürtmeyeceğim...

RICHARD - (Birden.) Neden? Ha?... Demek bunu sen tertiple-din? Kardeşimi kullanmayı düşünüyordun... Benzerimden yararlanmayı düşünüyordun...

FRANCAISE - Hayır.

(Uyku ilacı Francaise'yi gene rahatsız etmiştir, sendeliyerek kanepeye oturur.)

RICHARD - Baksana bana. Sen rahatsız mısın? Yckse sana zorla içirdiğim...viskinin içinde uyku ilacı mı vardı?

FRANCAISE - (Fısıltı halinde.) Hayır.

RICHARD - Yalan söylemeyi de hiç bilmiyorsun. Bir işe girince onu sonuna kadar götürmek gerekir, yoksa pahalya mal olur... Kardeşimi geberteceğim. Louise de ağzını açarsa ona da bir kurşunum var. Sen de bütün servetini bana vermezsen üçüncü kurşun da senin.

(Richard birden terasa fırlar, Francaise kuvvetini toplayıp bir hamle yaparak onu yaralı elinden yakalar ve ayağı üzerinde döndürür.)

Ay... crospu. Elim...

(Göğüs göğüse bir dövüş olur, kimin kimi ezdiği belli olmaz... Birden tabanca patlar... Nefes kesici bir heyecan, Francaise Richard'dan ayrılır, benzi sararmış, dehşet içindedir. Richard, kendi etrafında yavaş yavaş bize doğru döner, boğuşma sırasında kendisine dönen tabanca elinden kayarak yere düşer, Richard, ağır yarasına inenmeyen gözlerle bakar sonra bakışlarını karısına keldirir, birden terastan Louise belirir.)

LOUISE - Kkm tabanca attı?

FRANCAISE - Doğuştük...Elini büktüm...

(Richard korkunç bir hiçkırıkla sarılmaktadır, dizleri çözülmüş ve elleri iki yana açılmış, kılı olarak yere yuvarlanır, Francaise fısıltı halinde.)

Uyku ilacı...Her şeyi döner görüyorum...eshh.. Louise... Feneleşiyorum...

LOUISE - (Düşerken yakalar.) Madam.

(Francaise Louise'nin kollarında kayıllır gibi olur. Louise onu kanepeye uzattıktan sonra çığlık çığlığa bahçeye doğru koşar.)

Michel...Michel...Çebuk gel. İşler karıştı. İşler karıştı.

(Bahçeye doğru çıkar. Francaise derin bir uykuya dalmıştır.)

Sahne kararır, perde iner.

Üçüncü perdenin sonu.

Burada tek entrek vardır.

D Ö R D Ü N C Ü P E R D E

(Bir saat sonra Francaise kanepenin üzerinde uzanmış hale uyku hapının etkisi altındadır. Mouise mutfaktan gelir, Francaise'a bakar, uyandırmaya çalışır ve doğrultarak bir bardak su içirir, gerçekten Francaise kendine gelir, bakışları boştur.)

FRANCAISE - Amen...Allahım...Neden buradayım?... Çoktan beri mi?...

LOUISE - Uyku ilacı sizi sersemletti...heyecan da tüy dikti. Ah La la, ne dram, ne dram.

FRANCAISE - (Durumu yavaş yavaş hatırlamaya çalışır.)
Dram mı dedin? Ne dramı? Ah... Amen Allahım.
Richard. Onu öldürdüm ben.

LOUISE - Hayır, siz öldürmediniz madem. Bir kaza oldu. meşru müdafaa. Kurşun ona isabet etti. Hepsi bu kadar...

FRANCAISE - (Birden.) Ama cesedi;..? Cesedini ne yapacağız?...

LOUISE - Her şey düşünüldü Madem. Gereken yapıldı.

FRANCAISE - Ye?...

LOUISE - ...Bahçenin dibinde eskiden kalma bir kuyu var. Harap ve çok derin. Bir taş atsanız içine düştüğü duyulmaz... Siz uyurken Michel'le ikimiz Richard'ın cesedini sürükliyerek götürdük kuyuya attık, Michel tedbir olarak, bir kaç el arabası toprak da attı...üstüne.

FRANCAISE - (Dehşet içinde.) Aaaaahhh....

LOUISE - Çok mu dokundu size?

FRANCAISE - Evet.

LOUISE - Şimdi bu fazladan yapılan iş için bir milyon zam istiyorum.

FRANCAISE - (Şaşkın.) Müthiş bir mantık.

LOUISE - Aslında ben de sizin gibiyim: Michel'i görmek sizi canlandırmıştı... Çekleri görmek de beni skillendirirdi.

FRANCAISE - Bir kabus bu...

LOUISE - (Seatine bakar.) İkiye çeyrek var, Madem.

FRANCAISE - Ne olacak?

LOUISE - Mösyö Sartoni gelecek, hadi kalkın.

FRANCAISE - Artık onsuz bu komediyi senemanın hiç bir anlamı kalmadı...Richard'ın benzerini kullanmak fikrinden vazgeçmemiz gerekir artık...

LOUISE - Neden vaz geçiycez?

FRANCAISE - (Mekul)

Madem ki Richard öldü... ben dulum.

LOUISE - (Bıyık altından güler.)
Dulsunuz evet. Elbette. Alsunuz. Ama kocanızın nasıl öldüğünü anlatırsanız büyük işler açarsınız başınıza... ve her halde üçünceye kadar hapishanede çürürsünüz.

- FRANCAISE - ...Ama meşru müdafaa halinde öldüğümü biraz önce sen söyledin.
- LOUISE - Evet. Ben söyledim... Ama polis ne söyleyecek bakalım? "meşru müdafaa". Pöhl... kim ispat edecek? Şahidiniz var mı ?
- FRANCAISE - Evet... Sen.
- LOUISE - Ben mi? Şaka mı ediyorsunuz? Benim hiç işime gelmez bu.
- FRANCAISE - Nasıl?
- LOUISE - (Gerçekçe.) Ne Michel, ne de ben kendimizi tehlikeye atamayız. Keza de olsa bir katil olayına edimizin karıştığını istemeyiz. Zavalılık, deha bu sabah hapisten çıktı, çok hoşuna gider doğrusu... Hayır, hayır. Siz uyuklarken ben iyice düşündüm. Bir tek çıkar yol var: İster istemez tasarladığımız planı uygulamak. Böylece siz, kanuna uygun bir boşanma belgesi alırsınız. Biz de parayı. Sonradan kocanızın cesedini bulmazlarsa bravo derim doğrusu. Onun Güney Amerika'ya gitmek istediğini, laf arasında söylersiniz...Eğer cesedini kuyuda bulurlarsa o zaman da Korsikalının onu, Mersilye'dayken vurmak istediğinden söz edersiniz...
- FRANCAISE - Yalan üstüne yalan... Benim bu dram'ın içinde bütün gömülmemi istiyor gibisin.
- LOUISE - Hayır. Ben kendimi korumak istiyorum. İstiyorum ki, bu akşam üçümüz de özgür ve zengin olalım.
- FRANCAISE - (Rezi olur.)
Evet belki de haklısın... Ne olacak şimdi?
- LOUISE - Hiç. Hiç bir şey değişmediğine göre. birkaç dakikaya kadar Sartoni gelecek. Michel, Richard rolünü oynayacak.
- FRANCAISE - Çok akıllısın... Devam etmemiz gerekiyor. Kurtulmamız buna bağlı.
- LOUISE - (Francaise'nin ayağa kalkmasına yardım eder.)
Koyu bir kahve içer misiniz? Uyku ilacının etkisini gidermek için?
- FRANCAISE - Evet, lütfen.
(Mutfakta bir takım gürültüler olur, Francaise Teleflandır.)
- LOUISE - Korkmayın madam, Michel.
(Michel'in içeri girdiği görülür, gömlekle, gözünde gözlük vardır, elinde bir kağıt tutmaktadır.)
- LOUISE - (Ona doğru gider.) Ne haber ?
- MICHEL - Oldu, Louise.
- FRANCAISE - Ne oldu?
- LOUISE - Michel'e bir sayfa daha imzaya çalışmasını söylemiştim de... Göster bakayım...
(Michel kağıdı Louise'e verir, Louise hükmünü verdikten sonra gider Francaise'a gösterir.)
Omuş değil mi ? Hı?
- FRANCAISE - Müthiş.

- MICHEL - Benden memnun musun, Louise?
- LOUISE - Evet, Madamın gönlünden koptu, bize küçük bir armağan daha verdi.
- MICHEL - Ohoo... Şimdi toplam olarak kaç milyonumuz var? Ben artık ipin ucunu kaçırdım.
- LOUISE - Rahat ol... Ben toplama yapıyorum.
(Saatine bakar.) On var. Sartoni neredeyse gelecek. Bir kere daha prova yapın ikiniz. Ben kahveyi hazırlayayım.
(Mutfağa gider.)
- MICHEL - (Elbisenin ceketini giyer, bu sefer ceket onun üzerinde daha iyi duruyor gibidir.)
- NOT: AKTÖR İÇİN, BİRİNCİSİNİN AYNI, FAKAT KENDİSİNE TAMAM GELEN BİR KOSTÜM YAPTIRMAK GEREKMEKTEDİR.
- Aslında bütün bu heyecanlar beni kemçiledi...
Kendime güvenim arttı.
- FRANCAISE - Gerçekten de öyle...
- MICHEL - Bekin. Richard'ın ceketi daha iyi geldi.
- FRANCAISE - Öyle gibi.
- MICHEL - Öyle olması şart. Başımıza konan devlet kuşunu kaçırmamalıyız.
- FRANCAISE - Şüphesiz.
- MICHEL - Zannederim, şimdi imzayı taklit etmek için tam formundayım, öyle geliyor bana. Göreceksiniz. Bir kalemde rap diye oturacağım.
(Bir yaprak beyaz kağıt alır bir kalem de büyük bir paraf eter ve Francaise'a,) gösterir, Francaise'nin nefesi durur.)
- FRANCAISE - Harika.
- MICHEL - Richard'ın ölümü beni temamiyle onun etkisinden kurtardı. Ben Richard oldum artık.
(Louise içeri girer. Elindeki tepsiyi ve fincanları barın üstüne koyar.)
- FRANCAISE - Louise, şu imzaya bak. Ben bile kanabilirim.
- LOUISE - (Michel'e.) Bravo. Vay mamuzsun...vay, sen bu imza taklidi işini güzel kıvırmaya başladın. İleride göz hapsine almam gerekecek seni.
- MICHEL - Oh, Sans öyle bir şey yapar mıyım?...Louise.
(Louise gülererek Michel'i öper.)
- FRANCAISE - Sartoni artık neredeyse gelir.
- MICHEL - (Birden.) O zaman madam, bize üçüncü çeki imzalamanız lazım.
- FRANCAISE - Bravo.
- LOUISE - Ha şöyle... İşte tam erkek oldun.
- FRANCAISE - Merak etmeyin, çek zaten hazırды.
(Çek'i defterden koparır, Michel'e verir, Michel cebine atar.)

- MICHEL - Bankadaki sa'lem hesaplar, sağlam dostlar yaradır.
(Birden bir araba sesi bahçedeki çakılları gıcırdatır.)
- FRANCAISE - Sartoni.
(Karşılama için camlı kapıya kadar gider.)
- LOUISE - (Michel'e) Yerine... İyi misin ?
- MICHEL - Evet. Görürsün bak seni nasıl şaşırtacağım.
(Yazı masasının arkasına yerleşir, bir sigar yakar, cakalı bir poz alır ve güvenle bekler.)
- FRANCAISE - (Onlara alçak sesle:) Tanrı bizi korusun. Oh. Gözünüzü çıkarın.
(Michel söyleneni yepar, Sartoni içeri girer.)
- SARTONİ - Occc... Sevgili dostlarım. Bir kere daha günaydın. Richard dostum sabahdan beri nasılsınız?
- MICHEL - Pavkalade iyiyim. Özür dilerim, ilk ziyaretinizde pek hoş ~~muhabbetler~~ davrenmedim... Biraz "duttum" ama ezilme kestirdim... ve işte gül gibi tazeyim.
- SARTONİ - Mükemmel. Mükemmel.
- FRANCAISE - Otursanıza.
- SARTONİ - (Çantasını karıştırarak kenepeye doğru gider:)
...Evet, Richard, evvela bankaya telefon ettim. Bütün işlemler tamam. Marsilya'daki işiniz borcunuzu karşıladı. Senetlerinizi size geri veriyorum.
(Richard'a doğru gitmek isterken, Francaise yolunu keser, kağıtları elinden alır, gülümsüyerek yırtar.)
- MICHEL - Teşekkür ederim sevgilim. Hadi şimdi işimizi görelim. Time is money.
(Bu kötü teleffuz edilmiş İngilizçe iki kadına hoş bir sürpriz olur.)
- FRANCAISE - Evet. Haklısın... daha resmi ve daha ciddi kağıtların imzelenmesine geçelim, Üstadım... Richard, boşanmaya razısın değil mi?
- MICHEL - Evet.
- FRANCAISE - Pişmanlık duymuyor musun?
- MICHEL - Kat'iyen. Yumruk yumruğa geçen evliliğimizden bıktım usandım. İstedikini yerine getiriyorum sevgilim. İsviçre'ye yolun açık olsun... Bana inanmamış mıydın yoksa?
- FRANCAISE - (Gülümsüyerek.) İnanmıştım Richard. Söz vermiştin bene.
- SARTONİ - (Çok memnun.) Çok memnunum sizin hesabınıza...Ve kendi hesabıma, dramlardan c kadar nefret ederim ki... Dostlarınız size davayı açmak için imzelenmeniz gereken çeşitli formülleri getirdim.. ayrıntılarla canınızı sıkmak istemem... Bu benim mesleğim, bana güvenin... karınıza da daha önce anlattığım gibi bu kağıtları boşanma işlerinde ihtisası olan başka bir erkeğe götüreceğim...
- MICHEL - Tamam...tamam...herkes kendi dalında çalışır.

- SARTONİ - (Çantasını açar, bir dosya çıkarır ve dosyadan birer birer çıkardığı kağıtları muntazam bir şekilde dizlerinin üstüne koyar.)
Hakkınız var Richard. Kanunların çetrefillikleri ve Devlet Dairelerindeki kırtasiyecilik bu edemler için bir çeşit spor...Adeta eğlence, Toreddorun boğa ile cıvıdığı gibi onlar da yessalarla cıvıyıcılar. Hap,hap,hap... ve birden trek, kanun ölür.
(O konuşurken Francaise yıldırımla vurulmuş döner ve Louise'e ümitsiz bir işaret yaparak Michel'in eline yalancı pensumunu koymayı unuttuğunu belirtir. Panik Louise'e sonra Michel'e sirayet eder. Michel birden bire yıkıntı heline gelmiştir. Louise'nin aklına gelir ve bir saniyede çekmeden flaster rulcusunu çıkarır, bir makas atar on santimetre kadar keser ve acele Michel'in sol avucunun ortasına yapıştırır. Bu iş tam zamanında bitmiştir, çünkü kağıtlarını tetkik eden Sartoni ayağa kelkar ve Michel'in burnunun dibine, masanın üstüne yanyana dizer.)
- SARTONİ - Destum...İşte.
- MICHEL - A...çok güzel, hadi bakalım.
(Daha fazla tereddür etmeden, Sartoni'nin kağıtlarını perafe etmeğe başlar.)
- FRANCAISE - (Oyalemek için:) Bir fincan kahve içmez misiniz üstadım?
- SARTONİ - Hayır. Teşekkür ederim...
- FRANCAISE - Richard imzalarırken ben de size ücretinizin karşılığı olan çeki hazırlayayım, müsaade ederseniz.
- SARTONİ - (Hemen ilgilenir.) Memnuniyetle...
(Sartoni portföyünü karıştırır ve içinden yaptığı işlerin karşılığı olan ücretlerin listesini çıkarır, Francaise'nin gördüğü toplam kebarıktır gözlerini sartoni'ye kaldırır.)
Öhö... aceleye geldi de unutmuşum... küçük bir ilave gerekiyor... yemek tatilinde alıyordum daktilo için...
- FRANCAISE - Çok normal iki ayağınızı bir pebuca soktum. Richard çabuk karar verdi: Ben de bundan yararlandım...
- SARTONİ - Evet, Madem, işte ben de kocanızın bu acelesine şaştım biraz...
(Yavaş yavaş Michel'e doğru gelir.)
Richard, sizi öteden beri aceleci olarak bilirim ama bu kadar önemli bir karar... sizden yene, bu bir boşanma değil, şekil değiştirmeye benziyor. Bir şey söyleyeyim mi? Siz bu gün bir başka tür-lüsünüz sanki... Ne tihaf...
(Michel'de panik başlar.)
Hayrola elinizin sargısını çekerdiniz mi?
- MICHEL - Evet. Çok hafif bir kesikti.
(Ürkek bir tavırla flasterli elini gösterir.)

- SARTONİ - (Şaşırmış.) Oh... etiniz azgın değil.
- MICHEL - Hayır değil.
- SARTONİ - (Heyecanı bellidir, birden Richard'ın imzasını yakından incelemeye koyulur. Üç suç ortağı bir kaç saniye endişe içinde kalırlar. Michel bir fincan kahveyi alır ve bir solukta içer.)
Dostum, kahve çok dokunur kalbe. Sinirlere de. ben hiç kahve içmem. Bu bana mesleğimde gerekli olan soğukkanlılığı ve görüş isabetini sağlar. Resmi yazılarımı kaleme alırken, kendimi meth etmiş olmuyayım ama, hiç bir zaman eldenmedim.
- FRANCAISE - Teşrik ederim sizi.
- SARTONİ - Zaten kahvenin fazlası ömrü de kısaltır... bakın benim ömür çizgime.
(Elini açar, Francaise'ye gösterir.)
Bakın... En azından doksanbeş
- FRANCAISE - Ah, gerçekten de öyle.
- SARTONİ - (Gülerek Francaise'nin elini açar ve inceler.)
Sizin.. çok güzel bir hayat çizginiz var. Kafa çizginiz de olağanüstü. Muhterem Madem, siz görünmek istediğinizden daha güçlüsünüz.
- FRANCAISE - Aaa, sahi mi?
- SARTONİ - (Mütehakkim bir eda ile Louise'nin elini açar ve açıklar.)
Buna karşılık siz...şans çizginiz nerede? Ha... Başınıza sık sık derde girecek.
- LOUISE - (Şaşırır.) Yeee...?
- SARTONİ - (Nihayet, Michel'in yereli elini yakalar ve sımsıkı avucunda tutar. Karşı koymak isteyen adamın parmaklarını zorla açar.)
Siz gelince dostum Richard...evet...evet...bütün gördüklerimi söyleyeceğim.
(Sert bir hareketle flaşteri çeker ve tabii Michel'in elinin yararsız olduğu meydana çıkar.)
Bir tek şey görüyorum: Siz Richard değilsiniz... Behsini duyduğum, ona çok benzeyen kardeşisiniz her halde... Gerçekten de...şaşılacak derecede benziyorsunuz.
- MICHEL - Öyle.
- SARTONİ - İdiniz ne?
- MICHEL - Michel.
- SARTONİ - Teşekkür ederim.
(Birden buz gibi.) Siz üçünüz de beni ehmak sandınız. Şunu bilin ki ben ehmak değilim. Hatanız burada.
(Boşanma kağıtlarını toplar, dört parçaya yırtar, Michel'in suratına atar. Michel yazı masasının üzerine yığılır.

- MICHEL - Bu işin sonunun gelmiyeceğini biliyorum... Çok iyi biliyorum.
- SARTONİ - (Française'e dönerek.)
(Kendinizi temize çıkarmanız için size otuz saniye veriyorum, madam.)
- FRANCAISE - (Gözleri yaşlı.) Kocam bir canavardan başka bir şey değildir biliyorsunuz. İflas... Ölüme doğru gidiyorum... Hileye baş vurdum.
(Kendini kanepeye atar ve yüzünü elleriyle saklayarak ağlamağa başlar.)
- SARTONİ - (Louise'e dönerek.) Ya siz? Matmazel suça katılmamızı susarak nasıl izah edeceksiniz?
- LOUISE - Michel'i seviyorum. Evlenmek ve Yurt dışında yaşamak istiyoruz.
(Ve Louise hıçkırarak ağlamağa başlar.)
- SARTONİ - (Üçüne de ayrı ayrı bakar.)
Bütün bunlar ne kadar duygulandırıcı şeyler. Mendi-
limi çıkarayım mı ben de?
(Kısa bir süre.)
Kabul ediyorum, Richard serserinin biridir... Yani görüş ve düşünüş tarzı... pek enteresan değildir... Evet, kardeşine benzemesinden yararlanarak, bir hamle yapmak istemenizi anlıyorum. Evet, clağın üstü bir benzeyiş. Şeytanı bile baştan çıkaracak bir durum. Şerefsizim den de aldeniyordum az kalsın.
(Ağır bir sessizlik.)
Ne yapmamız lazım... ben de bilmiyorum...
(Üçü de başlarını kaldırıp ona bakarlar, kararını endişeyle beklerler, gerçekten zavallı bir halleri vardır.)
Şimdi, eğer, siz, kardeşi ve siz hizmetçisi, hemen F ensaden çıkarsanız... adaleti aldetme teşebbüsünüzü unutsun...
MICHEL - Yemin ederim, yok clağım.
LOUISE - Evet, hem de sen sür'atle.
MICHEL - (Hayecanlı.)
Oh. Teşekkür ederiz, Mösyö, Çok asilce davrandınız. Teşekkür ederiz. Öyle memnunuz ki... bakın sevincimden titriyorum... Başlangıçta ben istemiyordum, onlar ısrar ettiler... claylar zincirleme birbirini izledi işte... Zavallı Richard bütün bunları bilseydi.
(Bu sözler Sartoni'yi uyarmıştır, öte yanda Louise ve Française konuşmanın sonunu merakla dinlerler.)
Ama ne olursa olsun, o bunları hak ~~www~~ etmiştir. Batan ömrü boyunca Richard beni boyunca altında tutmuştu... Elbette bir gün sena erecekti...

(Sartoni kaşlarını çatar, kadınlar paniğe kapılırlar, Michel gaf üstüne gaf yapmağa devam eder.)

Sonra size söyleyeyim, nefret ederdim Richard'dan ben. kardeşimdi kabul ama, ama kötü bir kardeşti...

SARTONİ - Bu ateşli konuşmanızı kestiğim için özür dilerim, bence kardeşinizden garip bir şekilde söz ediyorsunuz. "Zavallı Richard, Bütün ömrü boyunca... Kardeşimdi." Sanki onu bir deha göremiyecemmişsiniz gibi... Ne oyun oynadınız ona... Söyleyin bakalım.

(Michel Kırdığı potları farkeder ve susar.)

FRANCAISE - (Müthiş teleleşir.)
Yani... demek istiyor ki, Richard yaşantısını değiştirecek, yeni uslenacak...
(O da ne diyeceğini şaşırmaştır.)

SARTONİ - Peki, nerede Richard? Marsilye'dan döndükten sonra gördünüz mü? Onu buradan uzaklaştırdınız mı yoksa? Eğer öyle ise anlayalım bakalım bu işi nasıl yaptınız? Çünkü Richard'ı iyi tanırım, kurnazdır. Hadi söyleyin. Richard Nerede?

(Susmalarına sinirlenir.)

Benim geleceğimi ondan nasıl sakladınız? Bunu mutlaka bilmek istiyorum. Ne yaptığınızı onu.

(Gülerek devam eder.)

Öldürmediniz ya inşallah?

MICHEL - (Bağırır.) Evet.

LOUISE - ...Kuyuya attık.

SARTONİ - Vay canına.

(Bu hevasis kafasına belyoz gibi gelmiştir.. Hayretten ağız açık kalır, oturur.)

Yc... İtimadı kötüye kullanmağa göz yumabilirim belki ama adam öldürmeğe karışmam... söz konusu olmaz. Hayır. Görevim polise haber vermektir. Ve hemen şimdi.

(Telefona doğru gider ve ahizeyi eline alır, birden Louise elini önlüğünün cebine daldırır, Richard'ın tabancasını çıkarır ve ona doğrultur.)

LOUISE - Telefona derhal yerine bırakın.

(Sartoni şaşırma ve korkmuştur, telefonu bırakır,) Eller yukarı. Üçünüz de.

FRANCAISE - Üçümüz de mi? Ama...

LOUISE - Yoksa ateş ederim.

(Francaise ellerini kaldırır, Sartoni de aynı şeyi yapar.)

Sen de Michel.

MICHEL - Ama Louise...

LOUISE - Lculcu, moulcu yok. Eller yukarı diyorum size...
Geri geri gidin. Üçünüz de uslu uslu merdivene dayanın... Hadi.

(Tabanca tehdidi ile Sartoni, Francaise ve Michel korku içinde birbirlerine yanaşırlar.)

FRANCAISE - Louise. Sen aklını mı kaçıırıyorsun?

LOUISE - (Hafif güler.)

Hayır. Ben hiç aklımı kaçıımadım. Ah, Madam ilk günden beri benim hakkımda ne yanlış yargıya vardınız. Her şeyi benim düzenlediğimi hiç mi anlamadınız? Şu zavallı Michel kuklasının iplerini çekerek, sizi istediğim gibi oynattım. Fresnes hapisanesinden gelen mektubu...bekliyordum. İsteyerek elinize geçirdim. "Tıpatıp benzeyen kardeş" hikayesini ustalıkla anlattım... Ve çaktırmadan sizi gitmenizi istediğim yere kadar götürdüm...Yani... çek defterinize kadar.

MICHEL - Occ, Hayır.

LOUISE - Occ, Evet. Sersem kaz, sen evvela cebindeki çekleri ver bana. Çabuk ol...

(Michel elleri titreyerek dediğini yapar, çekleri masanın üstüne koyar, Louise alır cebine atar.)

Mükemmel... Siz muhterem, Madam. Önceden kararlaştırdığımız sen çeki bana hemen imzalayın. Fazladan vereceğiniz bir milyon'u eklemeyi de unutmayın.

(Francaise çeki yazar.)

Her zamanki gibi "hamiline" olacak, malum. Geneve'de bu küçük serveti almama da engel olmayın. Bunu yaparsanız Jendarmalara, kuyuya eğilip, içinde define aramalarını söylerim.

(Çeki alır ve sevinçle gülümser, Francaise yerine döner iki erkeğin arasında durur.)

Teşekkür ederim Madam. Bakmadan cebime atıyorum... Size güvenim var. Size gelince, muhterem Üstadım, yardımcılarınız şu saatte burada olduğunuzu biliyorlar, onun için siz de bu cinayette bizim kaderleşmiş durumdasınız. Kimse kıpırdamasın, kontak anahtarlarınızı. her halde arabanızın üzerinde bıraktınız, Mösyö Sartoni ?

SARTONİ - Evet ama... Bir deli gibi hareket ediyorsunuz. Ben Bakanlığa bağlı yeminli bir memurum. Polise bütün bu delapları sizin çevirdiğinizi, hatta Richard'ın ölümünden bile sizin suçumlu olduğunuzu şerefim üzerine yemin ederek açıklarsam...Nerede olursanız olun. Interpol yakanıza yapışır.

(İki adım ilerler.)

Silahınızı verin.

FRANCAISE - Dikket.

LOUISE - Korkmuyorum sizden.

SARTONİ - Ben de korkmuyorum sizden.

LOUISE - (Geriler, çünkü Sartoni ona doğru yaklaşmıştır.)
Olduğunuz yerde durun.

SARTONİ - O tabancayı bana vermenizi emrediyorum.

- LOUISE - Kıpırdamayın.
- SARTONİ - Verin.
- LOUISE - Hayır.
- SARTONİ - Küçük crocspu.
- LOUISE - Ah. İstediniz.
(Sartoni öne doğru bir adım daha ilerler, o zaman Louise birden kendini kaybeder ve bağırarak Sartoni'nin kalbine atış eder, Sartoni ölü olarak yere yuvarlanır.)
- MICHEL - ...Zavalılık... 95 yaşına kadar yaşamayı ümid ediyordu...
- FRANCAISE - (Fısıltı halinde.)
Bu sefer mehvoldük...
- LOUISE - Mahv mı olduk? Tersine bana teşekkür etmeniz lazım. Her şeyi alt üst edecek olan birini ortadan kaldırdım. Bana bir çek daha yazmanız gerekir.
- FRANCAISE - Nasıl şey bu?
- MICHEL - Ne olacak halimiz şimdi?
- LOUISE - Özgürüz. Her birimiz bir yana dağılıp gidelim. Tamam mı?
- FRANCAISE - Michel'le beni de öldürmek senin için daha iyi olmaz mı?
- LOUISE - Sizi değil madem. Sizin yaşammanız lazım. Çünkü Ölümünüzle banka hesabınız bloke edilir...
- FRANCAISE - Doğru... Peki Üstad Sartoni'nin cesedini ne yapacağız?
- LOUISE - O... Onu düşünmeyin madem. Kuyu.
- MICHEL - Gene mi?
- LOUISE - Bütün bu işler senin yüzünden başımıza geldi, onun için sen sus. Beceriksiz. Hadi iş başına."bunden" kurtulalım. Hem de çabucak.
- MICHEL - (Gururu kırılmış ve dehşet içinde, Sartoni'yi kucakladığı gibi terase doğru sürüklemeye başlar, yüzü allek bullak olmuştur.)
İki ölü. Ben lanetlenmiş bir adamım. Alnımın kara yazısı.
(Cesedi sürükleyerek dışarı çıkar.)
- FRANCAISE - Korkunç...
- LOUISE - Pöh... İki tane zehirli yılan...Kurtulduk. Ben Paris'e gidiyorum, Sartoni'nin arabasını evinin önüne güzel güzel yerleştirin. Ne gördük ne duyduk.. İşte bu kadar. Size veda ediyorum Madem, Michel'e de veda ettiğimi söyleyin. Ayrılık sahnelerinden nefret ederim. Hemen gidiyorum, eşyalarımı toplayacağım...ve...iyi yolculuklar... hep hatırlayacağım bir şey de...
- (Louise konuşarak mutfağa gider, Francaise ise birden gürültü yapmadan arkasından koşar ve anahtarı çevirerek Louise'yi mutfağa kilitler. Sinir içinde telefona'a koşar ve 17'1 çevirir.)
- FRANCAISE - Alç? Polis mi?
(Nefes nefese.)
Yardımbıza ihtiyacım var,,,Rica ederim, hemen...

Ben Madam Corban'ım. Oturduğum ev... Anlatacak halde değilim... Beni dinleyin: buradan kaçacağım ermanın içinden geçeceğim, tehlikedeyim.

LOUISE'nin SESİ - (Louise mutfak kapısını açmağa çalışır, gitgide daha şiddetle zorlar, sonra başına geleni anlar.)

Kapı kilitli madam. Siz mi kilitlediniz kapıyı? Açın? Açın diyorum. Benimle başa çıkamazsınız. Pişman olacaksınız.

FRANCAISE - Hemen komser beye haber verin...beni tanır, evimde iki cinayet işlendi...

LOUISE'nin SESİ - Açın. Emrediyorum size, açın.

FRANCAISE - Hemen gelin, beni eski Şatc'nun yolunda karşılayın. (Louise Mutfak kapısının arkasında çılglık çılgılığa haykırmaktadır. Francaise dehşet içinde telefonu bırakır, teras tarafından kaçarak kaybolur.)

S e h n e k a r a r ı r .

Dördüncü perdenin sonu.

Oyun hemen devam eder.

B E Ő İ N C İ P E R D E

(Bir saat sonra, birden bir polis sireni ve cununla birlikte, bahçede araba tekerleğinin gıcirtısı sonra araba kapılarının çarpması duyulur ve birden iki polismemuru ellerinde tabancaları cdayı baskın yaparlar. Birincisi merdivene bakmak için çıkar ve gözden kaybolur. İkincisi mutfağa girer.)

(Française ile Cheuvreuse komiseri içeri girerler, Komiser 40 / 45 yaşlarında sempatik ve temiz yüzlü bir adamdır. İnsana güven ve huzur telkin edecektir. Nazik bir tavırla Française'i kolumdan tutmaktadır. Française'nin ağlamış cduğu bellidir. Hals da titremektedir. Polis mutfaktan döner.)

KOMİSER - (Polis memuruna.)
Evi arayın...

POLİS - Peki, komiser bey. (Kaybolur.)

KOMİSER - (Française'ye.) Hadi girin...evinizdesiniz madam.
Ben buradayım, korkacak bir şey yok...

FRANCAİSE - Teşekkür ederim.

KOMİSER - Rica ederim, cturun...

FRANCAİSE - Size çok teşekkür ederim komiser bey?

KOMİSER - Ben sadece görevimi yapıyorum.. ve açık seçik hikayeleri severim. Onun için isterseniz, clayleri daha yakından inceleyelim...

FRANCAİSE - O şaşkınlıkla... hemen aklıma siz geldiniz, komiser bey. Çünkü daha evvel de karşılaşmıştık değilmi?

KOMİSER - A, evet, o geceyi çok iyi hatırlarım. Komiserlikte herkes hatırlar. Kocanız arabasını ağaca çarpmış, parçalamıştı... Sarhoşluk, hakaret... Açık söyliyeyim ki Mösyö Corben' hiç bir hatıra bırakmamıştır bende... Şimdi anlattıklarınız da ne kadar doğru düşündüğümü ispatlıyor. Ne yapalım Madam Corben... Bir drama avcısının kurbanı oldunuz... Bunlar cclağan şeyler...

(İki polis memuru içeri girer ve açıklarlar.)

BİRİNCİ ME.- Görünürde her taraf bomboş.

İKİNCİ ME. - ...Hiç kimse yok.

KOMİSER - (Birinci memura.)

Dışarıya bakın, bütün bahçeyi cclaşın...

(Birinci memur kaybolur, ikinci memura.)

Beksanıza arabada Bertran telsizle merkezle temasta mı?

İKİNCİ ME. - Evet, komiser bey?

KOMİSER - Peki, istediğim bilgilerden gelen clurse bana hemen iletin... Ve Paris adli polisine buranın numarasını verin ki benimle doğrudan temas kurunsunlar.

(İkinci Me. çıkar.)

Tahkikat yapıyor...

FRANCAISE - Teşekkür ederim...Binlerce teşekkür ederim...

KOMİSER - (Bir dosyadan bir kağıt çıkarır.)
İfadenizi imzalatılmadan şu esaslı noktaları size hatırlatmak isterim, Madam.
(Kağıtlara bakar.)

Önce, Richard adındaki kocanızın size kötü muamele ettiğini ve sizden devamlı para çektiğini söylüyorsunuz. Müsaade edin böyleyse söyleyeyim bu ikiniz arasında bir meseledir, kabul edin...Dikkatimi çeken en önemli nokta kocanızın Michel adında ve Fresnes cezaevinden dün sabah çıkmış bir kardeşinin bulunması...

FRANCAISE - Evet...Kardeşi...iki damla su gibi kendisine benzeyen bir kardeşi var.

KOMİSER - Evet, Madam, sonra itiraf ediyorsunuz ki, Louise adındaki hizmetçinizin teşvikiyle, karşılıklı anlaşarak boşanma dileğinizi bildiren kağıtları imzalatmak için bu kardeşi Franklin sokak 16. bölgede çalışan Sartoni adında bir avukatın önünde kocanız rolünü oynattınız... Bu ceza kanununda emniyeti kötüye kullanmadır.

FRANCAISE - Doğru ama başka kurtuluş yolu bulamadım..

KOMİSER - Bunu yergic deęenlendirir...

(~~Kaçınarak~~ Kağıdına bakarak.) Şimdi Madam, Gelelim kocanızın öldürülmesine...

FRANCAISE - O bir kaze oldu. Beni tehdit ediyordu...Boğuşurken.. tabanca ateş aldı...Nasıl oldu bilmiyorum.

KOMİSER - Peki. Düşünürüz... Bu cinayetin izlerini ortadan kaldırmak için Michel, Louise'nin zoruyla, kocanızın cesedini bahçedeki kuyuya attı.

FRANCAISE - Evet.

KOMİSER - ...Bu kuyuda ayrıca Louise tarafından öldürülen Üsted Sartoni'nin de cesedi bulunmaktadır.

FRANCAISE - (Hiçkırarak.)

Evet. Aman Allahım. Aman Allahım.

BİRİNCİ ME.- (Kuyuyu araştırdınız mı? Memur başıyla hayır işareti yapar.)

Hadi gidin. Bahçenin dibinde. Çabuk.

(Memur hızla çıkar ve bahçeye gider, Francaise'e)

...Demek, bu tüyler ürpertici zincirleme felaketler karşısında kaçıp bana her şeyi anlatmağa karar verdiniz.

(Francaise bitkin 'evet' manasına başını seller.)
Bütün bu anlattıklarınız gerçeğe uygun çıkarsa, kayınbiraderinizle hizmetçinizin gidecekleri yer belli... Şu ifadenizi imzalayın.

FRANCAISE - (İfadesini imzalar, birden rahatlamış, içine güven gelmiştir.)

Oh, teşekkür ederim, komiser bey.

KOMİSER - Rahat olun...

(İkinci memur içeri girer, komisere bir kağıt uzatır ve tekrar dışarı çıkar, komiser kağıdı okur ve canı sıkılmış görünür.)

FRANCAISE - Ne var?

KOMİSER - Bir haber...ama acıip bir haber. Adli polis kayıtlarında Michel Corban diye bir isim yok.

FRANCAISE - Ama... Fresnes'de?

KOMİSER - Fresnes cezaevi de bu isimde bir tutuklunun hiç bir zaman olmadığını söylüyor.

FRANCAISE - Mümkün değil. Paris dolaylarındaki öbür cezaevlerinde de yok mu?

KOMİSER - Her yeri araştırmışlar. Michel Corban, adli polis tarafından bilinmeyen bir ad.

FRANCAISE - Ama Michel, bana niye yalan yere hapisaneden çıktığını söylesin?

KOMİSER - Onu bilemem.

(İkinci memur girer, elindeki kağıdı komisere verir ve çıkar. Komiser kağıdı okur, sonra.)
Yeni bir not daha geldi. 48 saatberi hiç bir hava yolunda Richard Corban adında bir yolcuya rastlenmemiş. Kocanızın Marsilya'ya gittiğine emin misiniz, Madem ?

FRANCAISE - Tabii, Marsilya'dan telefon etti. Bouches-du-Rhone santralindeki kızın konuşmayı beşlediğini kulağımla işittim.

KOMİSER - (İrkilir.)

Ne dediniz? O halde kesin olarak söylüyorum, sizi aldatmışlar Madam. Marsilya ile konuşmak için santral diye bir şey yok artık, otomatik telefon oldu.

FRANCAISE - (Şaşırır.) Evet. Doğru. Hay Allah.

(İkinci memur tekrar girer, komisere kağıt uzatır ve çıkar.)

KOMİSER - (Kağıttakileri okur ve açıklar.)

16.cı bölge komiserliğinin bildirdiğine göre, Franklin sokağında Sartoni adında bir avukat olmadı gibi, hiç bir bölgede de yokmuş.

Telefon çalar.) Banadır. (Ahizeyi alır.)

Alc? Evet. Adli polis mi? Ben Granjen Chevreuse Beş komiseri...O... sen misin Jacky?... Yavrular nasıl? Ah seni hınzır seni.

(Güler, sonra.) Nüfus kütüğünde istediğim bilgiyi topladın mı? Ya? Ya?...

(Çok şaşırmış görünür.) Ya? Peki. Teşekkür ederim, Jacky. Sana ve arkadaşlara selam...

(Telefonu yerine bırakır ve hayret içinde Francaise'ye bakar.)

FRANCAISE - Ne dedi? Hi?

KOMİSER - Nüfus kütüğünde araştırma yapmışlar: Kocanızın Richard Corban'ın kardeşi yokmuş, hiç bir zaman da olmamış.

FRANCAISE - (Uykuda gezenler gibi tekrarlar.)

...Kardeşi yok muymuş?...

BİRİNCİ ME;- (İçeri girer, elinde elektrikli bir el lambası vardır.)

Komisier bey kuyuda... Hiç bir şey yok... Su berrak... Dibi görünüyor... etrafında da herhangi bir iz rastlanmadı...

(Şefinin bir işareti üzerine dışarı çıkar.)

KOMİSER - Madam, bana öyle geliyor ki, verdiğiniz ifadeye yer alan şeyleri daha yakından incelemek gerekecek. Ne dersiniz?

FRANCAISE - (Yüzü ellah bulak almıştır.)

Mümkün değil... Aklımı kaçırıcağım.

KOMİSER - (Yavaşça.) Vallahî ben de bundan şüphe etmeye başladım madam...

(Française'nin ifadesini kelimesi kelimesine tekrarlar ve sesi yavaş yavaş hırçınlaşmaya başlar)
Özetleyelim evvela Fresnes Hapisanesinden gelen bir mektuptan söz ediyorsunuz, mektup yakılmıştır, bu mektup hizmetçinize gelmiştir... Burada hizmetçi yok... Sonra bana bir kayınbiraderden bahsediyorsunuz... ki mevcut değil... Kocanızın Marsilye'ye bir seyahat yaptığını söylüyorsunuz, gitmemiş.. Hiç bir yerde çalışmayan avukat... bütün bunlar yetmiyormuş gibi bir de kuyuya atılan iki ceset... Onlar da duru suda erimiş... Muhterem Madam, birincisinden biraz değişik bir ifade vermeniz gerektiği kanısındayım. Siz ne dersiniz?

FRANCAISE - Ama... Sizi temin ederim...

KOMİSER - (Yavaş) Hiç rahatsızlık geçirdiniz mi, Madam? Ara sıra iç sıkıntısı, huzursuzluk duyduğunuz oldu mu?

FRANCAISE - Bütün size söylediklerim doğru. Doğru. Doğru.

KOMİSER - Çok üzgünüm... hepsi yalan. Yalan. Yalan.

FRANCAISE - Hayır. (Bağırır.) Ben deli değilim. İnanın.

KOMİSER - (Kömürdenir.)

...Bu gibi hallerde hep böyle denir.

FRANCAISE - Sakin olmam lazım... Sakin. Sakin. Sakin.

KOMİSER - İyi, aferin.

İKİNCİ ME.- (İçeri girer.)

Birisi içeri girmek için direniyor, komiser bey.

KOMİSER - Kimmiş o?

İKİNCİ ME.- Mösyö Richard Corben.

FRANCAISE - Hayır.

KOMİSER - Susunuz Madam. Bırakın girsin.

(İkinci memur çıkar, kısa bir süre sonra birden Terasta Richard görünür, sözde çok şaşırmıştır.)

RİCHARD - Hoppela. Ne oluyor? Polis'in işi ne burada sevgilim? (Komiseri tanır.) Ooo... Komiser bey, bu ne sürpriz. Ama niçin?

KOMİSER - (Sıkılmış.) Ah..Ee... Nasılsınız Mösyö Corben? (Française'e) Bakın kocanız... yaşıyor... canlı.

- FRANCAISE - Yaşiyor...canlı.
- RICHARD - Tabii sevgilim...Allaha şükür. Niye şaşılırsun yaşadığıma?
- FRANCAISE - Şurada, odanın ortasında... "ölmüştün"
- RICHARD - (Sözde çok şaşırmıştır.)
Ben mi ? Olmadı. Sen yine sapıtmaya başlıyorsun.
(Komisere.) ...Rica ederim Komiser bey, anlatır
mısınız bana? Ne oluyor? Hiç bir şey anlamıyordum.
- KOMİSER - Ben de anlamıyordum. Mösyö Corban, eşiniz bana
biraz acele bir hikaye anlattı... sözde bir kardeşiniz
sizin varmış... bu kardeş...
- RICHARD - (Hayret içinde.)
Nasıl?... Benim kardeşim yok.
- KOMİSER - Biliyorum, biraz önce öğrendim... Dehası var...
Siz Sartoni adında kular mesalarının müdevimi bir
Avukat tanıyor musunuz? aceba?
- RICHARD - (Kesin.) Hayır. Evvela, hiç bir avukat tanıdığım
yok. Sonra ömrümde cyun salcuna da adım atmış
değilim.
- FRANCAISE - Yalan. Bana iğrenç bir cyun cyudadın. Her şeye
inandım...bana....
(Bütün bu heyecanlardan allah bullak olan Franca-
ise'nin başı döner ve kenepenin üzerine düşer,
Richard sefkatle ona doğru koşer ve tutar.)
- RICHARD - Sevgilim...Meleğim...Bir şey değil, Komiser bey...
Hafif bir rahatsızlık... Alıştım ben artık...
(Francaise'ye küçük bir şişe köklettir, Francaise
sakinleşir.)
- KOMİSER - Doktora gösterdiniz mi?
- RICHARD - (Alçak sesle.)
Bir değil en doktora gösterdim. Hatta şun sırada
sayılı psikiyatrlardan profesör Van Berg'i
bekliyorum...karımın durumunu ele aldı... Sık sık
gelip görüyor...
- KOMİSER - Eşiniz Louise adında bir hizmetçiden söz etti...
- RICHARD - Louise mi? Karımın krizlerinden korktu ve iki ay
önce çıktı... Bunun üzerine eve bir hastebakıcı
almak zcrunda kaldım. Görmediniz mi?
- KOMİSER - Kimseyi görmedik. Ev bomboş.
- RICHARD - Tuhaf şey.
(Birden polislerin ve Louise'nin sesleri duyulur.
Dışerde kavga etmektedirler.)
- LOUISE'nin SESİ - Bırakın geçeyim... Amma da nazıkmişsiniz.
Burada çalışıyorum...Belgelerim mam mi?
Hayır. Belgelerimi göstermiyeceğim. Ah,
görürsünüz siz. Kim olduğumu gösteririm
ben size. Kızıl haç başkanına iki laf et-
mek boynumun borcu olsun...vs..vs..
- (Ve birden terastan, Anite "eski Louise"nin gir-
diği görülür, üzerinde pelerini ve mavi gömleği
vardır, tevırları ciddidir, saçları küçük bir
topuzla erkaye çekilmiştir, makyajsızdır, katı
bir genç kadını canlandırmaktadır, bir ilaç çan-
tasını taşımaktadır.)

- LOUISE - Rica ederim, Mösyö. Ne oluyoruz?
- RICHARD - Sakin olun... Karım gene kriz geçiriyor.... Pölis çağırılmış.
- FRANCAİSE - Louise.
- ANİTA - Madem ilaçlarınızı almaya gitmiştim. Sizi yalnız bırakmamalıydım.
- FRANCAİSE - (Komisere.)
Louise bu... Louise bu işte...
- ANİTA - Niye bana Louise diyor ?
- RICHARD - Komiser bey. Size Matmazel Anita Sclar'ı tanıtayım. Diplomalı hemşiredir.
- FRANCAİSE - Yalan. Onun adı Louise. Bizim hizmetçimiz, o.
- KOMİSER - Özür dilerim, raporum için kimlik belgenizi görmek zorundayım, Matmazel.
- ANİTA - (Canı sıkılmış rolünde)
Çok hoş. Ne yapalım... madem ki gerekiyordur...
(Sert bir hareketle gömleğinin iç ceplerinin birinden bir portföy çıkarır, içinden kimlik kartını çıkarır ve alındığını belirtir bir eda ile komiserin burnuna doğru uzatır.)
Ne merasim. (Richard'a hitap ederek.)
Mesleğim bakımından benden bir şikayetiniz varmı, Mösyö?
- RICHARD - Rica ederim, Matmazel Sclares, görüyorsunuz ki zor durumdayım.
- ANİTA - Oh. Oysa çıkmadan madem'e müsekkinlerini de vermiştim. Ne yaptı gene?
- RICHARD - ...Roman... Bir sürü cesetlerle.
- ANİTA - Beklenebilirdi. Size epeydir söylüyorduk. Yantar gibi okuduğu polis romanlarını elinden alın diye. (Komiser belgeleri verir.)
- FRANCAİSE - (Bağırır,)
Hepsi yalan. Sahte belgeler onlar. (Anita'ya.)
Orçspu. Orçspu.
- ANİTA - A...Madem. Geçen hafta yaptığınız gibi gene bana hakaret etmeğe başlarsanız, sevmediğiniz c işne-lerden yapmak zorunda keleşeceğim, ama.
(Bahçede bir arabanın stop ettiği duyulur, Richard terase koşar.)
- RICHARD - Ah, geldi, profesör Van Berg...
- KOMİSER - (Dışarıya işaret eder.)
Bırakın girsin.
- ANİTA - Kurtulduk.
- RICHARD - Occc profesör. Buyurun girin.
(Raphael "eski sartonu" içeri girer, çok sık bir kostüm giymektedir, elinde bir ecza çantası, küçük gözlükleri ve fötr şapkası vardır. Richard iki erkeği birbirine tanıştırır.
Chevreuse komiseri, Profesör Van Berg...

- RAPHAEL - Ne var? Ne oluyor? Rahatsız etmedim ya?
(Richard yazı masasının üzerine yağılmış olan Francaise'yi gösterir, Raphael ona doğru gider.)
Oh... Bu gün nasılsınız Madam?
- FRANCAISE - (Haykırır.) Avukat. Yaşlıdır, canlı. Gözüm önünde öldürmüştü onu.
... (Genel bir hoşnutsuzluk.)
- RAPHAEL - (Francaise'ye.)
Yapmayın canım. (Richard'a) İyi görmüyorum.
(Komisere.) Şizofreni git gide... tehlikeli olmaya başlıyor.
(Anita'ya.) Bir Parti robinsol işnesi yapmak lazım.
- FRANCAISE - (Bağırarak.)
Hayır. Dokunmayın bana. Pisler.
(Korkudan çığına dönmüştür, kaçmak ister, ama Anita sezdirmeden hazırladığı kloroform'lu pamuğu Francaise'nin yüzüne kazar, bunun etkisiyle Francaise beygün kanepenin üzerine yağılır.)
- KOMİSER - (Raphael'e.)
Madam Corban'ın durumunu çok mu ağır buluyorsunuz?
(Profesör nazik fakat ne yazık ki öyle manasına bir işaret yapar.)
Ya? Ne yapmayı düşünüyorsunuz, Mösyö Corban?
- RİCHARD - Hiç bilmiyorum. Öyle perişanım ki... Şimdilik ilk işim karımın işlerini ele almak olacak... Yeni mali bakımdan... Korkarım gitgide yaptıklarından sorumlu olmayacak hale gelecek... Bunun için de, bu akşam burada olup bitenlerin hepsini zepte geçirmenizi rica edeceğim, Komiser bey.
- KOMİSER - Gayet tabii... Hatta tamamıyla sapık olan ifadesinin fotokopisini de çıkartabilirim size.
- ANİTA - (Gayet vakur. Komisere ilerler.)
Söylemek istemezdim, komiser bey, fakat olaylar beni buna zorluyor. Madam'ın bütün öğleden sonraki eğlencesine bakın.
(Francaise'nin imzalandığı çekleri komisere verir.)
Hemen hemen On milyon eski franklık çek var burada.
- KOMİSER - (Şaşırır.) Vay canına.
- ANİTA - Üstelik "hemiline" yazmış. Sıkakta gelen geçene dağıtmadığı ne ~~www~~ devlet..
- RİCHARD - Korkunç.
- RAPHAEL - Hiç şüphe yok, delilik bu.
- KOMİSER - Madam Corban'ın İsviçre'de yakınları var mı?
- RİCHARD - Hayır, maalesef kimsesizdir.
- KOMİSER - O halde Mösyö, bankadaki parasını, hemen vakit geçirmeden bloke ettirmenizi tavsiye ederim....

- RICHARD - Teşekkür ederim... Bir tedbir olarak, Geneve bankasında imzaman akredite edilmesi için gerekli belgeleri hazırlamıştım. Tamamlanması için bir doktor raporu lazım.
- RAPHAEL - Emrinizdeyim, Mösyö Corben.
- RICHARD - ... Ve bir de polisin onayladığına dair kağıt...
- KOMİSER - Yarın komiserliğe uğrayın, hazırlarım ben size...
- RICHARD - Teşekkür ederim beyler.
(Aklamamak için kendini zor tutar.)
Zevalla Francaise'ciğim. Müthiş bur şey. İnşallah kurtarırım onu...
- KOMİSER - Peki bu çekler ne olacak?
- RICHARD - Oh, yırtalım.
(Richard bütün çekleri yırtar, yalnız biri kalır.)
Yok bu kalsın. Bunu siz alın, Komiser bey...
Polis yardımleşme Derneğine verirsiniz... Tabii geçerli olmasını garanti etmek için ben de imzalıyorum... çünkü yerinden sonra yalnız benim imzam geçerli olacak...
- KOMİSER - (Çekteki rakkamı sevinçle görür.)
Oooo, pek çok.
- RICHARD - Hayır, çok rica ederim üstünde durmağa deşmez. Çok param var benim... Yan' paramız var demek istiyorum. Şurada elup bitenlerden hiç bir yerde tekrarlanmamasını merhametinize bırakıyorum... Karımın durumunu büsbütün kötüleştirmek istemem.
(Komiser kapağa doğru gider.)
- FRANCAISE - (Son bir gayretle.)
Hayır. Hayır, komiser bey, gitmeyin.
- KOMİSER - Bu günlerde gene sizi görmeğe geleceğim, muhterem madam.
- FRANCAISE - Yalvarırım size.
- KOMİSER - Geçmiş olsun.
(Komiser Richard'la beraber kaybolur, Komiserin memurları "gidiyoruz" dediği duyulur, gülümsemekte olan Anita ile Raphael'in karşısında Francaise dikleşir, yüzü dehşet içindedir.)
- RAPHAEL - Sakin olun madam... Kimildemeyen...
- ANITA - Biraz daha kloroform vereyim mi?
- RAPHAEL - Bu akşam... çekeceğiniz var...
(Dışarıdan polis arabasının kapılarının çarptığı duyulur, sonra, araba, sireniyi öttürerek uzaklaşır. Richard döner, iki suç ortağının yabibe gelir, üçü de memnun sırtırlar.)
- RICHARD - Eee... Benim küçük sevgili kafıcığım, bütün bu işlere ne dersin? Dahiyane değil mi? Hale kayınbiraderciğin Michel'i hayal ediyormusun? Yaratığım tipi nasıl buldun?
(Gözlüklerini takarak ona 'bir gül gibi tazeyim' sözünü tekrarlar ve bu suretle bir kere daha olancaan üstü bir kompozisyon gücüyle bizi şaşırtır.)

- ANİTA - (Richard'ın boynuna sarılarak.)
Şahaneydin sevgilim, şahane.
- RAPHAEL - Hele her şeyiyle eksiksiz bir kerdeş yaratmak fikri gerçekten bir şahaneydi... Seni saçı taranmış, süngüsü düşmüş bir hapisane kaçağı kılığında görünce çok beğendim...
- RICHARD - Ben de sizi gönülden tebrik ederim. 'Muhterem Üstadım'...
- RAPHAEL - (Française'ye doğru.)
Bana da avukat rolü düştü. Ben ki cnlara tahammül edemem.
- ANİTA - El falına bakman... tam bir çingene... Üstüne ateş edince ölmen... nefisti...
- RICHARD - (Anita'ya.) Bebeğim, sen de yemendin... Française-ciğimi parmağında cynattın. Bir mükafatı hakettin. (A'zından öper.)
- ANİTA - Sevgilim, Fresnes hapisanesinden gelen mektubu kurnazlıkla karına verdiğim zaman karını bir görseydin...
- RICHARD - Bir gün önce düzdüğümüz mektubu mu?...
- RAPHAEL - Yoo... af edersiniz. O mektup üzerinde babalık hakkı iddia ediyorum. Muhterem madem, topluluğun aksesuar şefi benim, bunu belirtmek istiyorum. Her şeyle ben meşgul oldum. Kuru sıkı mermiler ve tabanca... Hileli bardak.
(Bu saydıklarını bir kutudan çıkarır sonra telefonu kurcalamaya başlar, Richard hileli bardağı alır, Française'ye gösterir.)
- RICHARD - Sana birkere daha, hileli bardakla ve avucun içinde kırılan bir emglobin kapsülüyle nasıl bir yare yapıldığını göstereyim. İster misin, Sevgilim?
(Française'nin şaşkın bakışları karşısında birinci perdedeki yelenden el kesme sahnesini tekrarlar.)
Bütün bunlar iki rolümü birden iyice ayırdetmek için sevgilim. Bütün bunlar kötünün elinin kesik, ve sargılı olduğu, iyinin de elinin tertemiz olduğunu güzel kefacısına yerleşsin diye... Eğlenceli değil mi? Hı?
- ANİTA - (Daha önce yukarı çekmiş olan Anita iki ceket ve bir çantayla aşağı iner.)
Ceketler. (Mutfağa gider.)
- RICHARD - (İki ceketi göstererek.)
Ayrıntılar üzerinde titiz davrandım: Kendime iki ceket yaptırдыm, biri büyük, biri daha küçük... Michel sana Richard'dan dahazeyif görünsün diye. (Ceketleri çantaya koyar, Raphael'e.) Hadi bakalım Sevgili elektrik mühendisim, geliycr musun?

RAPHAEL - Bir dakika. Telefon hilesini yapmak için iki saat uğraştım, Her şeyi iki saniyede yerine koyamam ki. (Cebinden birtakım özel pensler çıkarmış ve telefon cihazından bir takım vidaları gevşetmiştir, telefonun kordonuna bağlı küçük siyah bir kordonu söker, hepsini ona doğru getirir, döşemeyi kaplıyan halının altından gizlice uzanan siyah kordonu da çözer.)

Çekil. (Çağırır.) Anita...Tamam mı?

(Anita elinde bir seyahat çantasıyla gelir, çantanın dibi hilelidir ve küçük bir manyetelefon gizlidir, siyah kordon bu manyetelefone bağlıdır, Anita birkaç tuşa basar. Bouzhes-du-Rhone'un sahte santralının güneyli sesi... ve Marignene'nin gürültüsü duyulur, Richard mikroda konuşur.)

RICHARD 'ın SESİ - Alç? Sevgilim, Marigna'dan telefon ediyorum. İki saate kadar döneceğim... Şu modern teknik ne kadar güzel şey değil mi?

Bu cihazla sana telefon edebiliyordum... mehzenden.

(Anita ile Raphael hepsini çantaya doldururlar.)

Chavreuse komiserini buraya çağırdı'na da ayrıca teşekkür ederim. Schbetinizi keyifle dinledik. Evet, bu odanın gizli yerlerine yerleştirilmiş ve bizi civardaki bir eve bağlayan mikroclar vasıtasıyla komiserilizin senin aklından şüphe etmeğe başladığını duyduk. Artık onu büsbütün inandırmak ve tanıklığını sağlamak için buraya gelmekten başka yapacağımız iş kalmamıştı.

(Üçü de pis pis gülerler.)

Açık söyle, bütün bunlar altınla ölçülmez mi? Yani senin altınlarınla? Söyle cevap ver.

FRANCAISE - Evet... O benzeyen kardeş çok gerçek gibiydi. Onun için inandım.

RICHARD - Tebriklerin beni çok duygulandırıyor.

FRANCAISE - Hatasız cinayet olmaz.

RICHARD - Ya? En güzel cinayet makinelerini bile bir kum tanesi sıkıştırır diyeceksin değil mi? Sen bizi acemi mi sanıyorsun? Merak etme, bu güne kadar dört zaferimiz var.

FRANCAISE - Dört mü?

RICHARD - Evet, sana hemen söyleyeyim de kendini yalnız zennetme, memnun ol... Sen benim beşinci karımdın... Evet, topluluğumuz Berlin'de işe başladı: Orada kendime bir eş buluyorum, zengin bir Bavyalı. Temsili hazırlıyoruz. Karım "Hapisaneden çıkan kayınbirederini" gördüğünü zenneder -senin gibiyenildiğini ispatlanınca...aklını kaçıtır... Ve polis onu...zehirlenerek ölüm bulur...

ANİTA - İkinci karısı Brezilya'da... aynı senaryo... Dic Mic... Onu da... Bir sel çukurunda buldular.

RAPHAEL - Üçüncü karısı Londra'da...Taymis'de boğuldu...

ANİTA - Ve, nihayet, dördüncüsü, İtalya'dan... Napoli'li bir kadın... maymun bir şeydi...

- RAPHAEL - Ame c nisbette de zengindi... Onu da bir araba çikmedi...
- RICHARD - Ne kötü bir kader. Dört kere dul kaldım... Yakındabeş clacak. Ve her zaman her iki rolümü de, kurdu da kuzuyu da bana yaraşır şekilde başardım. Her defasında sevgili karıcığım, ümitsizlik içinde 'ha c ha kardeşi' diye düşünür ve sadık hizmetçisi fıslar "köpekten yararlanıp, kurttan kurtuluverin" İşte c zaman, sahte mektup, uydurma kargışelikler, sözde ölümler... Özellikle gerçek kmiser, gerçek ruh çöküntüsü, elle tutulan miras ve mutlak ölüm.
- FRANCAISE - (Korkunç bir sessizlikten sonra Francaise konuşur.)
Bütün servetimi istiyorsun, değil mi Richard?
- RICHARD - Evet.
- FRANCAISE- Vereceğim.
- RICHARD - Teşekkür ederim.
- FRANCAISE- ...ama bana hayatımı...beğışle...
- RICHARD - Ay, sen beni bu kadar saf mı sanıyorsun?
(Sert.) Raphael.
- RAPHAEL - (Adicez) Muhterem Madem, size banyoda intiharı teklif ediyorum. Halinizin üzerine ustalıkla şekilde bezeyen dclü bir kaç pisikiyetri el kitabı serpiştireceğim. Rezi mısınız?
- FRANCAISE - (Haykırır.) Kendimi savunacağım.
- RAPHAEL - O biraz şüpheli.
- FRANCAISE - Polis cinayetinizi ortaya çıkarır.
- RICHARD - Yck canım, zavallı bir sabıkalı için dünyanın bütün polisleri el ele verecek değil ya, hem sevgilim, kurbanlarımdan birinin bu işi nasıl yaptığımızı anlatması lazım, çünkü kanuna göre karılarım delirdiler, intihar etmeleri akla yakın. Kim konuşacak? Sual: Hiçkimse... İlk dört kerim de allaha şükür, bir daha konuşmamak üzere sustular...
- RAPHAEL - ...sizin de... eliniz kulağınız da...
(Francaise'ye doğru bir adım atarlar.)
- FRANCAISE - (Ayağa kalkar ve onlara.)
Bir dakika lütfen, benim de size söyleyeceklerim var. Çok çok şaşıracağınızı umerım. Ben, FRANCAISE değilim, Ben, c zengin ve kimsesiz İsviçreli kız değilim, hayır. Bu sahte kimliği sana yaklaştırmak için aldım Richard. Evet, isteyerek cazibene kaptırdım kendimi. Ve benden, beklediğiniz rolü bilerek cynadım. Sana çifte rolünde hayran oldum doxrusu. Bütün bunlar senin plenlerine iyicegirmek ve onları açığa vurmak içinde. Bütün bunlar benişi bir cene kıymana engel clmek içindâ.
(Kıpırdarlar.) Kıpırdamayın... İş işten geçti artık.. Sizin hesabınızaçck üzgünüm.
(Bağırır.) Polisler...

(Birden komiser, iki polis memuru içeri girerler, hepsinin eli silahlıdır, üç suçlu donmuş kalmıştır.)
Teşekkür ederim komiser bey. Sen sahneyi benimle oynamakla bana çok yardım etmiş oldunuz. O sadece bir tedbirdi, çünkü odanın gizli yerlerine mikrofonlar yerleştirdiklerini biliyordum. Evet, o mikrofonlar onların mahvına sebep oldu. O mikrofonlar sayesinde siz buraya tekrar geldiniz. Ve onlar yakayı ele verdi. Komiser bey, emanetimi verir misiniz?

(Komiser cebinden bir kimlik kartı çıkarır, Francaise'ye verir, Francaise kartı açar ve üç suçluya gösterir. Mavi, beyaz, kırmızı çizgiler ve kendi fotoğraflı.)

FRANCAISE - Müsadenizle kendimi tanıtayım: Teymen Florence Stephani. Interpol önemli işler masasından B-28 numaralı ajan.

(Komisere.) Görevimizi başardık, heyecanlı bir görev oldu bu komiser bey, bu üç caniyi size teslim ediyorum. Belki bir işinize yarar.

KOMİSER - Siz hiç merak etmeyin teymenim.

(Komiserin bir işareti üzerine polis memurları Anita ile Raphael'i alıp götürürler.)

RICHARD - (Florence'ye doğru ilerler.)
Teymenim, sizi candan tebrik ederim.

FLORANCE - Bu sözleri sizden duymek koltuklarımı kabartıyor.

RICHARD - Benim gibi aşâğılık bir herife iki ay tahammül ettiniz. Cesaretinize hayranım.

FLORANCE - (Richard'ın gözlerinin içine bakar. ve muzik bir ede ile.)
Öyle demeyin... Tatlı anlar da yaşadım.

(Komiser Richard'ı götürürken Florence gözleriyle onu takip eder.)